BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 mars 2013

om de åtgärder SA.23425 (11/C) (f.d. NN 41/10) som Italien under åren 2004 och 2009 har genomfört till förmån för SACE BT SpA

[delgivet med nr C(2013) 1501]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2014/525/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom ett klagomål som ingavs den 5 juni 2007, och som registrerades den 7 juni 2007, underrättades kommissionen om att SACE SpA (nedan kallat *SACE*) i maj 2004 hade beviljat sitt nybildade dotterbolag SACE BT SpA (nedan kallat *SACE BT*) en första kapitaltilldelning på 100 miljoner euro (nedan kallad *den första åtgärden*).

(2) Genom en skrivelse av den 6 november 2009 lade klaganden fram ytterligare argument till stöd för sitt klagomål och underrättade kommissionen om att SACE under 2009 hade vidtagit ytterligare en åtgärd till förmån för SACE BT i form av en återförsäkring (nedan kallad *den andra åtgärden*).

(3) Under sin preliminära undersökning upptäckte kommissionen att SACE den 18 juni 2009 respektive den 4 augusti 2009 hade beviljat SACE BT två kapitaltillskott (nedan kallade *den tredje åtgärden* och *den fjärde åtgärden*).

(4) Genom en skrivelse av den 23 februari 2011 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende dessa fyra åtgärder (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*).

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]). Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärderna i fråga.

(6) Kommissionen har endast mottagit synpunkter från SACE, vilka inkom den 5 maj 2011. Till sina synpunkter bifogade SACE olika styrkande handlingar, bland annat lämnade man på nytt in den affärsplan för perioden 2005–2008 avseende hanteringen av den kortfristiga försäkring som SACE hade utarbetat tillsammans med en extern rådgivare, KPMG, och som SACE:s styrelse godkände den 18 maj 2004 (nedan kallad *den ursprungliga affärsplanen*), en skrivelse från en extern rådgivare av den 7 juli 2004, med en specifikation av de kompletterande

([1]) EUT C 177, 17.6.2011, s. 6.
([2]) Se fotnot 1.

tjänster som tillhandahölls (nedan kallad *rådgivarens skrivelse*), kompletterande analyser av affärsplanen för den italienska marknaden för kommersiell information, den italienska marknaden för återkrav av krediter och dess huvudaktörer och kreditförsäkringsmarknaden i Central- och Östeuropa i mars 2004 (nedan kallade *tilläggen till affärsplanen*), den revidering av affärsplanen för perioden 2005–2009 som godkändes den 19 november 2004 (nedan kallade *den reviderade affärsplanen*), utdrag ur protokollen från styrelsesammanträdena den 28 april 2004 och den 18 maj 2004, en affärsplan avseende det eventuella förvärvet av Assicuratrice Edile SpA i maj 2005 (nedan kallad *affärsplanen för förvärvet av Assedile*), en reviderad budget för SACE BT av den 31 mars 2009, SACE BT:s affärsplan för perioden 2010–2011 av den 4 augusti 2009 (nedan kallad *affärsplanen för 2010–2011*).

(7) Den 5 maj 2011 överlämnade Italien sitt svar på beslutet att inleda förfarandet.

(8) Den 23 juni 2011 uppmanade kommissionen Italien att inkomma med kompletterande upplysningar. Den 13 juli 2011 hölls ett möte med de italienska myndigheterna och företrädare för företaget. Efter mötet kompletterades den begäran om upplysningar som hade skickats den 23 juni 2011 med ytterligare frågor som hade uppkommit under diskussionerna. Den kompletterade begäran om upplysningar skickades den 4 augusti 2011. Genom en skrivelse av den 15 september 2011 överlämnade Italien sitt svar på begäran om upplysningar. Till skrivelsen bifogades olika styrkande handlingar, inklusive en inbjudan av den 17 december 2003 om att lämna anbud på konsulttjänster för att utarbeta en affärsplan för hanteringen av den kortfristiga exportkreditförsäkringen på industrimarknaderna (nedan kallad *inbjudan att lämna anbud*), kompletterande handlingar från en extern konsult om det eventuella förvärvet av Assicuratrice Edile SpA och de kommentarer som lades fram för SACE BT:s styrelse under perioden maj 2005–september 2008 beträffande olika möjligheter till interna förvärv och andra former av internationell expansion.

(9) Genom en skrivelse av den 25 januari 2012 ([3]) begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Italien överlämnade sitt svar den 5 mars 2012. Till skrivelsen bifogades även protokollen från styrelsesammanträdena i SACE och dess föregångare, Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero – SACE, av den 21 november 2003, den 3 december 2003, den 10 november 2004, den 1 april 2008, den 1 oktober 2008, den 28 november 2008, den 11 februari 2009, den 1 april 2009, den 26 maj 2009, den 1 juli 2009 och den 9 september 2009, de kompletterande handlingarna beträffande förvärvet av Assedile samt en jämförelse mellan den ursprungliga affärsplanens prognos beträffande de finansiella indikatorerna och de faktiska siffrorna.

(10) Eftersom Italien i sina tidigare skrivelser hade inriktat sig på att försöka visa att åtgärderna inte omfattade stöd, och endast i begränsad utsträckning hade tillhandahållit upplysningar om tänkbara jämförelsegrunder om åtgärderna trots allt skulle anses utgöra stöd, begärde kommissionen genom en skrivelse av den 21 februari 2012 ([4]) att Italien skulle inkomma med ytterligare upplysningar för att styrka stödets eventuella förenlighet.

(11) Den 30 mars 2012 överlämnade Italien en samling interna handlingar från SACE för att visa att de åtgärder som hade beviljats 2009 (den andra, tredje och fjärde åtgärden) var förenliga med principen om en investerare i en marknadsekonomi. Handlingarna består i huvudsak av

a) protokollet från styrelsesammanträdet den 10 december 2008 och dess bilagor om organisatoriska förändringar, i syfte att stärka riskkontrollen,

b) en sammanfattning av förändringarna i ledningen under perioden 2009–2012,

c) protokollet från styrelsesammanträdet den 24 november 2011 och dess bilagor om affärsplanen för perioden 2011–2013, och

d) finansrapporten för slutet av 2011.

II. **BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA**

II.1 SACE OCH DESS INBLANDNING I MARKNADSMÄSSIGA RISKER ([5])

(12) SACE, SACE BT:s moderbolag, är ett aktiebolag som helt ägs av den italienska staten. SACE är Italiens exportkreditorgan. Sedan början av 2004 har det omvandlats från ett offentligrättsligt organ till ett aktiebolag som helt ägs av den italienska staten. Med hjälp av en statlig garanti försäkrar SACE kortfristiga och långfristiga icke marknadsmässiga risker i den mening som avses i kommissionens meddelande om kortfristig exportkreditförsäkring ([6]) (nedan kallat *meddelandet om exportkrediter*).

([3]) En förhandskopia på engelska skickades den 4 januari 2012.
([4]) En förhandskopia på engelska skickades den 2 februari 2012.
([5]) Marknadsmässiga risker definieras med hjälp av följande två kriterier: i) geografi (var någonstans i EU och/eller OECD-området som gäldenären finns) och ii) varaktighet (kortare riskperiod än två år).
([6]) EGT C 281, 17.9.1997, s. 4. Från och med den 1 januari 2013 tillämpar kommissionen det nya meddelandet om kortfristig exportkreditförsäkring av den 19 december 2012 (EUT C 392, 19.12.2012, s. 1).

(13) Enligt artikel 2.3 i lagstiftningsdekret nr 143 av den 31 mars 1998 ([7]), som upprepade den garanti som SACE omfattas av enligt lag nr 227 av den 24 maj 1977, ska verksamheten och de risker som det går att försäkra sig emot, inklusive bland annat den geografiska täckningen, definieras av den interministeriella kommittén för ekonomisk programplanering (*Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica*, nedan kallad *CIPE*). Senast den 30 juni varje år ska CIPE redogöra för de finansiella prognoserna och vilka finansiella behov som är förbundna med vissa risker samt när det gäller de risker som ska övertas enligt den statliga garantin fastställa separata globala begränsningar för de garantier som är kortare respektive längre än 24 månader.

(14) Kommissionen antog meddelandet om exportkrediter 1997. I meddelandet anges att statligt stöd inte får beviljas för att stödja exportkreditförsäkringsföretag i fråga om marknadsmässiga risker och att offentliga exportkreditförsäkringsföretag åtminstone ska ha en separat förvaltning och separat redovisning för sin försäkring mot marknadsmässiga risker och icke-marknadsmässiga risker för statens räkning eller med statlig garanti, och att de måste visa att de inte mottar statligt stöd för sina försäkringar mot marknadsmässiga risker. För att uppfylla bestämmelserna i meddelandet om exportkrediter beslutade SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione)* vid sitt sammanträde den 7 juli 1998 att från och med den 18 september 1998 upphöra med sin verksamhet på området marknadsmässiga risker (såsom dessa definierades vid den aktuella tidpunkten, dvs. kortfristig exportkreditförsäkring i EU:s 15 medlemsstater, nedan kallade *EU-15*) i fråga om direkta försäkringsavtal.

(15) Bland de ändringar av meddelandet om exportkrediter som antogs 2001 ([8]) ingick bland annat att den förteckning över samtliga medlemsstater som återgavs i bilagan till 1997 års version av meddelandetersattes av en allmän hänvisning till Europeiska unionens samtliga medlemsstater, så att framtida utvidgningar av Europeiska unionen inte kräver ytterligare ändringar av meddelandet.

(16) När tio nya medlemsstater anslöts till unionen den 1 maj 2004 (nedan kallade *EU-10*) omvandlades följaktligen dessa länders kortfristiga icke-marknadsmässiga risker till marknadsmässiga risker. Hädanefter gäller därför bestämmelserna om marknadsmässiga risker i meddelandet om exportkrediter även dessa risker.

(17) I artikel 6 i lagstiftningsdekret nr 269 av den 30 september 2003 (som efter ändringar omvandlandes till lag nr 326 av den 24 november 2003) angavs vilka regler som skulle gälla för den omvandling av Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero– SACE till ett publikt aktiebolag med begränsat ansvar (SACE SpA) som skulle inledas den 1 januari 2004, och fastställdes omfattningen av företagets verksamhet. I artikel 6.12 föreskrivs särskilt följande: *"SACE S.p.a. får bedriva verksamhet som består i att försäkra och garantera marknadsmässiga risker såsom dessa definieras i EU-lagstiftningen. Sådan verksamhet måste bedrivas med hjälp av separat redovisning vad gäller den verksamhet som omfattas av statlig garanti, eller så måste ett publikt aktiebolag med begränsat ansvar bildas i detta syfte. I det senare fallet får ägarandelen för SACE S.p.a. i ett sådant bolag inte vara lägre än 30 % [och vissa tidigare tilldelade medel] får inte användas för tecknandet av dess kapital. [Den verksamhet som består i att försäkra marknadsmässiga risker] omfattas inte av den statliga garantin."*

(18) Till följd av de ändringar av regelverket som nämns i skälen 14–16 ovan beslutade SACE att bilda SACE BT.

(19) För att följa unionslagstiftningen beslutade SACE att upprätta och använda separat redovisning för marknadsmässiga risker ([9]) för perioden mellan det datum respektive risker automatiskt blev marknadsmässiga (den 1 maj 2004) och det datum SACE BT bildades (den 27 maj 2004) (se tabell 1 i skäl 19 i beslutet att inleda förfarandet). Inom ramen för den separata redovisningen tilldelades verksamheterna inget kapital. Redovisningen separerades i enlighet med italiensk lagstiftning. De lagstadgade revisorerna hänvisar också till dessa i SACE:s årsrapport 2004 och uppger att den separata redovisningen av marknadsmässiga risker upphörde i slutet av 2004 ([10]).

II.2 STÖDMOTTAGAREN, SACE BT

(20) SACE BT bildades den 27 maj 2004 ([11]) med ett aktiekapital på 100 miljoner euro, som helt och hållet betalades av SACE, efter att den ursprungliga affärsplanen hade godkänts av SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione)* den 18 maj 2004. Det kapital på 5,8 miljoner euro som gick till SACE BT:s reserver (*Fondo di organizzazione*)

([7]) Det gjorde det möjligt att bilda Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero – SACE.
([8]) EGT C 217, 2.8.2001, s. 2.
([9]) Redan den 3 december 2003, under diskussionerna inom ramen för utarbetandet av den ursprungliga affärsplanen, hade SACE planer på att använda separat redovisning fram till dess att SACE:s försäkring mot marknadsmässiga risker fanns på plats. Se s. 13 i bilaga 11 till Italiens synpunkter av den 5 mars 2012.
([10]) Se s. 68–69 i årsrapporten för 2004, som finns tillgänglig på följande webbplats: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/ar_bilanci/AR_e_bilanci/annual_report2004.pdf.
([11]) SACE:s årsrapport för 2004.

tillhandahölls också av SACE ([12]), och användes senare för att absorbera förluster, t.ex. under åren 2004 och 2005 ([13]). Den 3 juli 2004 fick SACE BT tillstånd av den italienska tillsynsmyndigheten, *Istituto per la vigilanza sulle assicurazioni private e di interesse collettivo – ISVAP,* att bedriva verksamhet som tillhandahållare av försäkringar, och företaget inledde sin verksamhet den 15 oktober 2004.

(21) För närvarande bedriver SACE BT verksamhet inom kreditförsäkringssektorn (54 % av premierna 2011), borgensförsäkringssektorn (30 %) och andra sakskadeförsäkringssektorer (13 %).

(22) Inom kreditförsäkringssegmentet är SACE BT verksamt på affärsområdet kortfristiga exportkreditförsäkringar mot ”marknadsmässiga risker” i den mening som avses i meddelandet om exportkrediter. SACE BT tillhandahåller även kreditförsäkring för transaktioner inom Italien (försäkring av inhemska handelstransaktioner). En liten del av SACE BT:s portfölj består fortfarande av den verksamhet som företaget bedriver på området kortfristiga icke-marknadsmässiga risker (se tabell 1). Italien har gjort gällande att denna verksamhet, i likhet med övriga verksamheter, genomförs på marknadsmässiga villkor och utan någon statlig garanti.

Tabell 1

SACE BT:s geografiska fördelning av kreditförsäkringsrisker

(%)

	2005 (*)	2006 (*)	2007 (*)	2008	2009	2010	2011
Inrikes, inom Italien	42,5	47,5	55,4	67,3	73	76,7	77,4
Utomlands – marknadsmässiga	39,8	46,6	37,4	25,1	21	18,1	17,3
Utomlands – icke marknadsmässiga	17,7	5,9	7,2	7,6	6	5,2	5,3

(*) Åren 2005, 2006 och 2007 ansågs riskerna i OECD-länderna vara helt och hållet marknadsmässiga, medan riskerna i länderna utanför OECD ansågs vara icke-marknadsmässiga.

Källa: Italiens synpunkter, SACE:s och SACE BT:s finansiella rapporter.

(23) SACE BT:s borgensförsäkringsverksamhet har utvecklats genom förvärvet av Assicuratrice Edile SpA (nedan kallat *Assedile*). År 2005 förvärvade SACE BT en första andel på 70 % av detta företag. Processen för att förvärva företaget inleddes i mars 2005. Assedile hade specialiserat sig på borgensförsäkringsverksamhet och erbjöd garantier för konstruktionsrisken och bytte namn till SACE Surety i januari 2009. Efter förvärvet av de resterande minoritetsandelarna i SACE Surety blev SACE BT ensam ägare till företaget och införlivade det med SACE BT ([14]).

(24) SACE BT äger samtliga aktier i SACE Servizi S.r.l., ett bolag som bildats för att tillhandahålla tjänster i samband med förvärv och förvaltning av kommersiell information. År 2011 började SACE Servizi även arbeta med att återkräva krediter för SACE BT:s räkning.

(25) De avdelningar som ansvarar för SACE BT:s internrevision, riskhantering och efterlevnad lades ut på moderbolaget SACE ([15]).

(26) Andra året efter bildandet uppvisade SACE BT en liten vinst, med en avkastning på eget kapital på 0,11 %. Från och med 2007 (tredje verksamhetsåret) gick företaget emellertid med förlust (se Tabell 2).

([12]) Se bilagorna 5 och 6 till kommentarerna (*Nota Integrativa*) till SACE:s konton för finansiella transaktioner 2004 som visar det finansiella förhållandet mellan SACE och de enheter som det kontrollerar. Kontona för finansiella transaktioner visar hur mycket SACE BT:s kapital har ökat tack vare de medel som SACE tillhandahöll 2004 (en ökning av aktiekapitalet på 100 miljoner euro och andra ökningar på 5,8 miljoner euro).

([13]) SACE BT:s förluster på 152 087 euro (i slutet av 2004) respektive 1 573 090 euro (i slutet av 2005) täcktes av organisationsfonden (*Fondo di organizzazione*).

([14]) Den 14 januari 2009 meddelade SACE att SACE Surety hade införlivats med SACE BT. Sammanslagningen godkändes av ISVAP i december 2008. Se SACE:s årsrapport 2008.

([15]) Se bilaga 14 – ISVAP:s protokoll med resultatet av inspektionen av SACE BT, av den 11 oktober 2010 *(Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010)*, s. 11, Italiens synpunkter av den 5 mars 2012.

Tabell 2

SACE BT:s avkastning på eget kapital

(%)

År	Avkastning på eget kapital
2005	– 1,51
2006	0,11
2007	– 1,02
2008	– 38,0
2009	– 30,6
2010	– 4,4
2011	0,23

Källa: SACE BT:s finansiella rapporter.

(27) SACE BT gjorde framför allt stora förluster både 2008 (cirka 29,5 miljoner euro) och 2009 (cirka 34 miljoner euro). År 2009 betalade SACE BT försäkringsfordringar på 66,4 miljoner euro, vilket var en ökning med 42,6 % jämfört med 2008 ([16]). Samtidigt som de större kreditförsäkrings- och borgensförsäkringsföretagen minskade sina försäkringsvolymer under 2009 försäkrade SACE BT transaktioner för totalt 20,4 miljarder euro, en ökning med 34,2 % jämfört med 2008 års försäkringsvolym på 15,2 miljarder euro.

(28) Företagets situation förbättrades 2010 när totalkostnadsprocenten ([17]) minskade till 108 %, från 163 % 2009 (se tabell 5) respektive 2011 när företaget gjorde en liten vinst (0,247 miljoner euro).

II.3 KLAGANDEN

(29) När det gäller den inledande kapitaltilldelningen till SACE BT från moderbolaget SACE, som genomfördes 2004 och uppgick till 100 miljoner euro (den första åtgärden), har klaganden hävdat att denna ska tillskrivas staten, inte är förenlig med principen om en investerare i en marknadsekonomi och utgör oförenligt statligt stöd (se skälen 29 och 30 i beslutet att inleda förfarandet). Den 6 november 2009 underrättade klaganden även kommissionen om den återförsäkring som SACE hade beviljat SACE BT. Klaganden hävdade att återförsäkringen också ska tillskrivas staten och inte heller uppfyller kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi, och följaktligen utgör en ny stödåtgärd som inte är förenlig med artikel 107 i fördraget (den andra åtgärden).

(30) Klaganden har inte lämnat några synpunkter på beslutet att inleda förfarandet.

II.4 BESKRIVNING AV DEN ÅTGÄRD SOM OMFATTAS AV FÖRELIGGANDE BESLUT

(31) Det formella granskningsförfarande som kommissionen inledde den 23 februari 2011 avser följande fyra åtgärder som SACE har beviljat till SACE BT (för närmare detaljer se skälen 33–41 i beslutet att inleda förfarandet):

a) **Den första åtgärden**: Den inledande kapitaltilldelningen på 100 miljoner euro i form av aktiekapital och kapitalbidraget till reserverna (*Fondo di organizzazione*) på 5,8 miljoner euro 2004 ([18]).

([16]) Informationen finns tillgänglig på SACE:s webbplats.

([17]) Ett försäkringsföretags försäkringstekniska resultat mäts som dess totalkostnadsprocent, vilket är dess skade- och kostnadskvot i förhållande till försäkringspremier. En totalkostnadsprocent på under 100 procent tyder på teknisk vinst, medan allt över 100 tyder på teknisk förlust. Ett företag med en totalkostnadsprocent på mer än 100 procent kan trots det gå med vinst tack vare investeringsinkomster. I sakförsäkringssegmentet, och särskilt när det gäller kreditförsäkringar, är den förväntade totalkostnadsprocenten lägre än 100 procent.

([18]) Kapitaltillskottet till SACE BT på 105,8 miljoner euro redovisades i SACE:s årsbokslut för 2004 (som investering i de enheter som företaget kontrollerar).

b) **Den andra åtgärden**: Ett återförsäkringsskydd i form av en s.k. excess of loss-återförsäkring ([19]) för den marknadsmässiga kreditrisken 2009, som tillhandahölls den 5 juni 2009. Den andra åtgärden beviljades av SACE när SACE BT inte lyckades placera 100 procent av återsäkringarna hos privata marknadsaktörer. Före 2009 förefaller SACE BT i första hand ha fått sin återförsäkring från privata aktörer. När SACE BT under finanskrisen 2009 skulle förnya sina återförsäkringsavtal fick företaget problem. Trots att SACE BT kontaktade ett stort antal marknadsaktörer lyckades det endast få ökat skydd från fem privata återförsäkringsföretag för 25,85 procent av excess of loss-återförsäkringen för den marknadsmässiga kreditrisken 2009. Avtalen undertecknades den 30 januari 2009. 16 andra operatörer som SACE BT kontaktade erbjöds samma villkor som de företag som hade tillhandahållit skyddet, men dessa valde att inte delta i återförsäkringsskyddet. Återförsäkringsföretagen var skyldiga att täcka den del av förlusten som översteg 5 miljoner euro, och upp till 40 miljoner. Följande fem privata återförsäkringsföretag deltog i excess of loss-återförsäkringen för den marknadsmässiga kreditrisken 2009: Hannover Rückversicherung AG (10 %), Sirius International Insurance Corporation (7,5 %), DEVK Rückversicherungs und Beteiligungs AG (3 %), Atradius Reinsurance Ltd (2,5 %), och Assurisk SA (2,85 %). Moderbolaget SACE tecknade sig den 5 juni 2009 för den resterande delen av försäkringsskyddet, dvs. 74,15 %, enligt samma villkor som de fem privata återförsäkringsföretagen i fråga om prioritering, kapacitet och premier.

c) **Den tredje åtgärden**: En rekapitalisering på 29 miljoner euro som genomfördes den 18 juni 2009 för att täcka de förluster som gjordes 2008.

d) **Den fjärde åtgärden**: En rekapitalisering på 41 miljoner euro som genomfördes den 4 augusti 2009 ([20]).

(32) I tabell 3 återges en kronologisk översikt över de viktigaste besluten och milstolparna för SACE och SACE BT (grundat på de upplysningar och styrkande handlingar som kommissionen har mottagit). Tabellen visar även när olika dokument framställdes eller diskuterades, dokument som det hänvisas till längre fram i detta beslut.

Tabell 3

Kronologisk översikt över de fyra åtgärderna och de viktigaste besluten och milstolparna för SACE och SACE BT

21.11.2003	— En studie om olika scenarior för den potentiella marknaden för SACE genomfördes av den externa konsulten McKinsey.
17.12.2003	— Inbjudan att lämna anbud på konsulttjänster för att utarbeta en affärsplan för SACE:s kortfristiga kreditförsäkringsverksamhet.
1.1.2004	— Omvandling av Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero – SACE till ett publikt aktiebolag med begränsat ansvar (SACE SpA).
Mars 2004	— KPMG genomförde kompletterande analyser av affärsplanen beträffande den italienska marknaden för kommersiell information, den italienska marknaden för återkrav av krediter och dess huvudaktörer samt kreditförsäkringsmarknaden i Central- och Östeuropa.
28.4.2004	— Beräkning av SACE:s ”fria eget kapital”.

([19]) Återförsäkringsstrukturen för SACE BT:s marknadsmässiga risker, som godkändes av företagets styrelse den 22 april 2008, innehåller en kvotåterförsäkring och en excess of loss-återförsäkring (se bilaga 14 – ISVAP:s protokoll med resultatet av inspektionen av SACE BT, av den 11 oktober 2010 (*Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010*), s. 55, Italiens synpunkter av den 5 mars 2012). Kvotåterförsäkringen är en form av återförsäkring där återförsäkringsföretaget överlåter en överenskommen procentandel av varje risk den försäkrar inom ett eller flera definierade affärsområden som omfattas av ett återförsäkringsavtal. Ett excess of loss-återförsäkringsavtal är ett avtal där återförsäkringen endast löser ut när en viss förlust (eller grupp av förluster) överstiger en på förhand överenskommen nivå, som kallas innehållet belopp, och vanligtvis endast löser ut upp till en viss nivå.

([20]) Detta kapitaltillskott användes därefter delvis (31,5 miljoner euro) för att täcka de förluster som SACE BT hade gjort under 2009. Se bilaga 14 – ISVAP:s protokoll med resultatet av inspektionen av SACE BT, av den 11 oktober 2010 *(Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010)*, s. 5, Italiens synpunkter av den 5 mars 2012. När redovisningen för det räkenskapsår som avslutades den 31 december 2009 skulle godkännas beslutade SACE BT:s bolagsstämma den 20 april 2010 att täcka de förluster som hade gjorts i slutet av 2009, dvs. 34 081 254 euro, genom att använda sig av 2 534 805 euro av reserverna *(Fondo di Organizzazione)* och en kapitalöverföring *(versamento in conto capitale)* på 31 546 449 euro.

1.5.2004	— Anslutning av tio nya medlemsstater till Europeiska unionen. — De tio nya medlemsstaternas icke-marknadsmässiga risker omvandlas till marknadsmässiga risker.
18.5.2004	— KPMG lägger fram en affärsplan med de viktigaste inslagen som krävs för att gå med vinst under perioden 2005–2008 för SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*). — SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione)* godkänner affärsplanen för perioden 2005–2008 i fråga om bildandet av SACE BT.
27.5.2004	— SACE BT bildas. — Ett kapitaltillskott på 105,8 miljoner euro beviljas företaget **(den första åtgärden)**.
3.7.2004	— SACE BT får tillstånd från tillsynsmyndigheten, *ISVAP*, att bedriva verksamhet som försäkringsföretag.
15.10.2004	— SACE BT inleder sin verksamhet.
19.11.2004	— SACE BT:s styrelse godkänner revideringen av affärsplanen för perioden 2005–2009.
Mars 2005	— Processen för att förvärva Assedile inleds ([1]).
15.4.2005	— Den externa konsulten, KPMG, presenterar en värdering av Assedile (som föregås av en bedömning i enlighet med det s.k. datarumsförfarandet). — SACE BT:s styrelse diskuterar ett eventuellt förvärv av Assedile.
18.4.2005	— SACE BT lämnar ett första icke-bindande bud på 70 % av Assedile.
30.5.2005	— Den externa konsulten, KPMG, presenterar ett tillägg till värderingen av Assedile.
30.9.2005	— SACE BT undertecknar det slutliga avtalet om förvärv av 70 % av Assedile.
19.9.2006	— Affärsplan – SACE BT och Ducroire lämnar ett gemensamt bud om förvärv av 66 % av KUP.
December 2006	— Rapport från den externa konsulten till SACE BT och Ducroire om värderingen av 66 % av KUP.
Oktober 2007	— SACE BT och Ducroire förvärvar gemensamt 66 % av KUP.
6.3.2008	— SACE BT förvärvar resterande 30 % av Assedile.
30.1.2009	— SACE BT lyckas få täckning för 25,85 % av excess of loss-återförsäkringen för den marknadsmässiga kreditrisken från fem privata återförsäkringsföretag.
25.2.2009	— SACE BT säljer med förlust sin andel på 33 % av aktierna i KUP till SA Ducroire.
26.5.2009	— SACE:s styrelse godkänner överföringen av 29 miljoner euro till SACE BT.
5.6.2009	— SACE tecknar sig för resterande 74,15 % av excess of loss-återförsäkringen för den marknadsmässiga kreditrisken **(den andra åtgärden)**.

18.6.2009	— SACE BT:s bolagsstämma går med på att täcka de förluster som gjorts i slutet av 2008 genom att överföra 29 miljoner euro från SACE **(den tredje åtgärden)** och 0,49 miljoner euro från reserverna (*Fondo di organizzazione*).
1.7.2009	— SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*) godkänner kapitalöverföringen (*versamento in conto capitale*) på 41 miljoner euro till SACE BT.
4.8.2009	— SACE BT:s bolagsstämma godkänner kapitalöverföringen (*versamento in conto capitale*) på 41 miljoner euro från SACE **(den fjärde åtgärden)**. — SACE BT:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*) godkänner affärsplanen för perioden 2010–2011.
7.12.2010	— SACE BT:s styrelse godkänner en affärsplan för perioden 2011–2013.
24.11.2011	— Sammanträde i SACE BT:s styrelse: Revidering av affärsplanen för perioden 2011–2013.
23.2.2012	— Sammanträde i SACE BT:s styrelse: Revidering av SACE BT:s organisationsmodell.

([1]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar av den 15 september 2011, s. 11.

II.5 SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET

(33) När det gäller **den första åtgärden** förklarade kommissionen att det var möjligt att avstå från att klassificera det första kapitaltillskottet som stöd om tillskottet avsåg icke-marknadsmässiga risker och/eller om det bara rörde sig om att överföra kapital till SACE BT som redan hade anslagits till befintlig kortfristig försäkringsverksamhet inom SACE (inklusive till tidigare icke-marknadsmässiga risker som omvandlades till marknadsmässiga risker den 1 maj 2004). Kommissionen uppgav att den i detta skede inte hade tillräcklig information för att bedöma huruvida dessa villkor var uppfyllda eller inte.

(34) För det andra uppgav kommissionen att den hyste tvivel om huruvida Italien handlade på samma sätt som en privat investerare hade handlat i en liknande situation. Detta är det så kallade kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. Om detta kriterium är uppfyllt anses stödmottagaren inte ha gynnats av åtgärden.

a) När det gäller **den första åtgärden** betvivlade kommissionen, grundat på den information som den hade tillgång till, att den bedömning av SACE BT:s förväntade lönsamhet som gjordes vid bildandet av företaget 2004 hade varit tillräcklig för att övertyga en investerare i en marknadsekonomi att skjuta till kapital. Kommissionen understryker att den enda affärsplan som i det skedet lades fram endast innehöll prognoser för åren 2005–2008, där den genomsnittliga avkastningen på eget kapital inte uppgick till mer än 5 % 2008 (inklusive ett avdrag på 1,1 miljon euro i utjämningsreserv) ([21]). Det verkar inte ha gjorts någon ytterligare bedömning av en eventuell ökning av avkastningen för att täcka de inledande förlusterna. Kommissionen underrättades vid den aktuella tidpunkten inte om någon analys av potentiell lönsamhet till följd av eventuella förvärv inom sektorn. Italien uppmanades att inkomma med kompletterande upplysningar för att visa att investeringen hade skett på marknadsmässiga villkor.

b) När det gäller **den andra åtgärden** uppgav kommissionen att den, grundat på de upplysningar som de italienska myndigheterna har tillhandahållit om svårigheterna att hitta återförsäkringsskydd på marknaden, hyste tvivel om huruvida den andra åtgärden inte gav SACE BT en fördel.

c) När det gäller **den tredje och fjärde åtgärden** ansåg kommissionen att SACE BT, med tanke på de förluster som företaget gjort, inte hade kunnat anskaffa det kapitalet på marknaden.

([21]) För att beräkna den genomsnittliga avkastningen på eget kapital har en figurativ skatterättslig verkan *(effetto fiscale figurativo)* beaktats vid fastställandet av nettovinst (se s. 163 i den ursprungliga affärsplanen).

(35) För det tredje konstaterade kommissionen att de åtgärder som SACE (ett offentligt företag) hade beviljat föreföll kunna tillskrivas staten (kriteriet om statliga medel), men tog inte definitiv ställning i frågan.

(36) Avslutningsvis uppgav kommissionen att den hyste tvivel om att åtgärderna, om de ansågs utgöra stöd, inte kunde anses förenliga med den inre marknaden. Det verkar inte finnas någon rättslig grund till stöd för att anse att sådana stöd är förenliga.

III. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER**

(37) Kommissionen har endast mottagit synpunkter från SACE.

IV. **KOMMENTARER TILL BESLUTET ATT INLEDA FÖRFARANDET OCH KOMPLETTERANDE SYNPUNKTER FRÅN ITALIEN OCH SACE**

IV.1 HURUVIDA STÖDET KAN TILLSKRIVAS STATEN

(38) Italien och SACE har hävdat att ingen av de fyra åtgärder som SACE har beviljat kan tillskrivas staten. I sitt svar på beslutet att inleda förfarandet citerar Italien flitigt ur EU-domstolens domar i målen Stardust Marine ([22]), Olympic Airways ([23]) och SIC-RTP ([24]). På kommissionen begäran har Italien överlämnat en förteckning från SACE över vilka ledamöter som satt i SACE:s styrelse när denna antog respektive åtgärd ([25]). I förekommande fall har SACE angett vilken befattning inom den offentliga förvaltningen som respektive styrelseledamot hade.

(39) När det gäller den första åtgärden har Italien dessutom hävdat att investeringen i SACE BT var ytterst liten i jämförelse med SACE:s storlek och att detta också tyder på att staten inte hade något skäl att delta i en sådan liten investering, och att stödet således inte kan tillskrivas staten.

(40) När det gäller den andra åtgärden har Italien förklarat att CIPE inte är behörig att fatta beslut om SACE:s återförsäkringsverksamhet ([26]).

IV.2 FÖRDELSKRITERIET: DEN FÖRSTA ÅTGÄRDEN

(41) I sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet har Italien och SACE förklarat att investeringen skedde i enlighet med marknadsmässiga principer.

(42) För att komplettera den dokumentation som tidigare hade överlämnats, och som framför allt utgjordes av den ursprungliga affärsplanen, överlämnade Italien och SACE ytterligare styrkande handlingar (se skälen 6–9). Som svar på ytterligare en fråga från kommissionen meddelade Italien även att det från och med 2003 inte förekom något utbyte mellan ISVAP och SACE/SACE BT beträffande prognoserna från SACE/SACE BT om kapitalkraven och tillgängligt kapital, och att den nationella tillsynsmyndigheten inte heller hade gjort någon bedömning av detta ([27]).

(43) För det första framhåller SACE att det är ett lönsamt företag. Det är ett välskött företag, och därför finns det ingen anledning att betvivla att det gjorde sin investering i SACE BT på samma sätt som en vanlig investerare hade gjort. För att visa detta tillhandahöll SACE uppgifter som visade att SACE var lönsamt under åren 2004–2010, med en avkastning på eget kapital på över 6 % under samtliga dessa år och en årlig utdelning på mellan 40 och 95 % av vinsten upp till sammanlagt 2,1 miljarder euro, utöver den del av kapitalet på 3,5 miljarder euro som gick tillbaka till staten i dess egenskap av aktieägare. SACE hävdar dessutom att dess investering i SACE BT gjordes med ”fritt eget kapital”, dvs. kapital som inte användes och som SACE hade tillgång till, vilket den 28 april 2004 beräknades uppgå till cirka 250 miljoner euro ([28]). Dessutom gör SACE gällande att kapitalbeloppet var försumbart jämfört med SACE:s tillgångar och vinster (det belopp som investerades i SACE BT 2004 motsvarade 1,2 % av SACE:s eget kapital och 20 % av SACE:s nettovinst 2004) ([29]).

([22]) Dom i mål C-482/99, Stardust Marine, REG 2002, s. 4397.
([23]) Dom i mål T-68/03, Olympic Airways mot kommissionen, REG 2007, s. II-2911.
([24]) Dom i mål T-422/03, SIC mot kommissionen, REG 2008, s. II-1161.
([25]) Se bilaga 1 till ekonomi- och finansministeriets svar av den 15 september 2011.
([26]) *Källa:* Ekonomi- och finansministeriets svar på begäran om upplysningar, överlämnat den 5 mars 2012, s. 2.
([27]) *Källa:* SACE:s svar på begäran om upplysningar, punkt 9, överlämnat den 5 mars 2012, s. 2.
([28]) Det material som togs fram till styrelsesammanträdet i SACE:s styrelse den 28 april 2004 hade specifikt i syfte att tillhandhålla beräkningar för hur mycket ”fritt eget kapital” SACE hade möjlighet att tilldela SACE 2 – det framtida SACE BT. Se bilaga 1 – *Comunicazione dell'AD al CdA di SACE SpA in vista della riunione del CdA del 28 aprile 2004*, till SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet.
([29]) För själva uppgifterna, se s. 4 i SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet.

(44) I samband med detta förtydligade Italien dessutom att det inte är SACE som har dragit fördel av statens motgaranti, utan att en sådan garanti avsåg att ge motgarantier för SACE:s motparter. I det avseendet framhöll Italien att motgarantin aldrig användes under perioden 2004–2010, och inte heller gjorde staten några utbetalningar till SACE under denna period ([30]).

(45) För det andra gjorde SACE gällande att investeringen syftade till att sprida de risker som SACE-koncernen har försäkrat (i form av geografisk och sektorsvis täckning). De kreditrisker som SACE-koncernen täcker, som tidigare var begränsade till icke-marknadsmässiga länder, utvidgades således till Italien och området marknadsmässiga exportkreditrisker (kortfristiga risker inom OECD). Tanken var dessutom att utöka verksamheten till andra affärsområden där de tre största privata marknadsaktörerna bedrev verksamhet.

(46) För det tredje hävdade SACE att det fanns betydande outnyttjade möjligheter för en ny aktör som SACE BT på marknaden. Den bedömningen gjordes före investeringen. Framför allt präglades den nationella italienska marknaden av en betydligt lägre penetrationsgrad på kreditförsäkringsområdet än andra stora europeiska marknader. Dessutom fanns det en möjlighet att bedriva verksamhet på marknaderna i EU-10, där de stora marknadsaktörerna på kreditförsäkringsområdet vid den aktuella tidpunkten ännu inte var verksamma. Innan investeringen gjordes gjorde den externa konsulten dessutom en grundlig analys av marknadsmöjligheterna.

(47) För det fjärde hävdade SACE att SACE BT:s avkastning på eget kapital inte kan jämföras med marknadsgenomsnittet eftersom SACE BT vid den aktuella tidpunkten var ett nybildat företag, medan övriga kortfristiga exportkreditförsäkringsföretag redan var etablerade på marknaden.

(48) För det femte hävdade SACE att när SACE BT bildades 2004 för att komma in på marknaden för kortfristiga exportkrediter planerade företagsledningen att nå tillräcklig avkastning på det investerade kapitalet med hjälp av en **strategi uppdelad på tre pelare** ([31]). I den första pelaren beräknades avkastningen komma från organisk tillväxt inom kreditförsäkringssektorn (av startkaraktär, för vilken den ursprungliga affärsplanen innehåller en fyraårsprognos), i den andra pelaren från verksamhet kopplad till kreditförsäkringarna (andra typer av försäkringar eller tjänster), däribland eventuella förvärv av andra företag i Italien (diversifiering av affärsområden) och i tredje pelaren från geografisk expansion via förvärv av utländska företag (geografisk diversifiering).

(49) Enligt SACE byggde denna strategi på den externa konsultens analys ([32]).

(50) Enligt SACE borde det vara uppenbart att man i de ekonomiska och finansiella prognoser som gjordes 2004 inte hade kunnat beakta eller förutse effekterna av framtida förvärv som genomfördes de följande åren ([33]). Med andra ord grundades prognoserna helt på SACE BT:s organiska tillväxt på den italienska marknaden för kreditförsäkringar (den första pelare som nämns ovan i skäl 48) ([34]).

(51) Eftersom det rörde sig om ett nystartat företag beslutade sig moderbolaget för att **skjuta till mer kapital redan från början**. Italien hävdar att denna strategi är jämförbar med den strategi som används av privata aktiefonder som gör förskottsinvesteringar som kan användas för eventuella transaktioner. Sådana investeringar bör dock vara föremål för oberoende utvärderingar och vara förenliga med den på förhand fastställda strategin ([35]).

(52) Italien har dessutom hävdat att även om den ursprungliga planen endast tog upp lönsamheten inom den första pelaren av verksamheten nämndes/övervägdes de två andra pelarna redan då. Pelarna nämndes så tidigt som i en skrivelse av den 17 december 2003, i vilken en konsult uppmanades att lämna offert på utarbetandet av en affärsplan för SACE:s kortfristiga verksamhet ([36]). Framför allt begärde SACE i sin inbjudan att lämna anbud att den externa konsulten skulle presentera ett begränsat antal scenarier (högst två) som skulle ge SACE en extern tillväxt med hjälp av dess egna medel och ett samarbete med andra enheter, antingen italienska eller utländska. Det kunde exempelvis röra sig om ett samarbete med en av de största marknadsaktörerna, ett samarbete med en mindre aktör (t.ex. CESCE i Spanien eller OND i Belgien) eller ett samarbete med en italiensk aktör som är verksam inom ett annat marknadssegment eller en annan finansiell sektor.

([30]) *Källa:* Ekonomi- och finansministeriets svar på begäran om upplysningar, överlämnat den 5 mars 2012, s. 2.
([31]) *Källa:* SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 8, och protokollet från mötet med företrädarna för SACE BT, SACE, de italienska myndigheterna och kommissionen den 13 juli 2011.
([32]) Se, exempelvis, kapitel II, s. 7, i den ursprungliga affärsplanen.
([33]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 9. SACE upprepade den ståndpunkt som Italien hade uttryckt före beslutet att inleda förfarandet. Se punkt 1 på s. 15 i Italiens svar av den 12 februari 2008.
([34]) I den ursprungliga affärsplanen var planen att SACE BT skulle ha en marknadsandel på 12,6 % av den italienska marknaden 2008 med en premievolym på 67,2 miljoner euro.
([35]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar av den 15 september 2011, s. 17.
([36]) Se bilaga 1 till SACE:s svar av den 15 september 2011, s. 8.

(53) När det gäller eventuella förbindelser med tredje man ombads konsulten att framhålla eventuella fördelar med att utnyttja gemensam teknik och sakkunskap, stordrifts- och specialiseringsfördelar och integrering av verksamheten i tidigare och senare led.

(54) SACE hävdade att styrelsen började diskutera sådana lösningar ungefär samtidigt som SACE BT bildades. För att ytterligare styrka detta påstående har SACE tillhandahållit ett preliminärt utkast om samarbete med OND (Belgien) och CESCE (Spanien) som utarbetades den 5 mars 2004, dvs. innan den första åtgärden beviljades ([37]).

(55) För att lägga grunden till framtida expansion på andra marknader och andra affärsområden tillhandahöll konsulten i mars 2004 SACE en detaljerad analys av de marknadsaktörer som var verksamma inom andra affärssegment i Italien (kommersiella informationstjänster och återkrav av krediter) och på kreditförsäkringsmarknaden i Central- och Östeuropa ([38]) samt en jämförelse av marknadspraxis (i huvudsak stora aktörer) i fråga om kostnader (dvs. för tillhandahållandet av kommersiell information och för återkrav av krediter), tidpunkt för affärsverksamheten, multipel analys av priset på de senaste förvärven inom sektorn för att tillhandahålla kommersiell information samt riktmärkning till bästa praxis på marknaden – med hänsyn till ställningen som ledande aktör inom respektive marknadssegment – i form av operativa affärslösningar.

(56) Italien påminner om att förvärvsstrategin började tillämpas mindre än ett år efter det att SACE BT startade sin verksamhet (SACE BT:s första icke-bindande bud på 70 % av Assedile gjordes den 18 april 2005, medan hela processen inleddes i mars 2005, fem månader efter det att SACE BT hade inlett sin verksamhet). Dessutom överlämnade Italien en rad dokument till kommissionen som under perioden 2006–2008 hade lagts fram för SACE BT:s styrelse om möjligheterna till förvärv längre fram ([39]) (som alla byggde på de externa rådgivarnas värderingar, företagsbesiktning (s.k. due diligence etc., även om vissa av förvärven av olika skäl inte lyckades).

Finansiella prognoser

(57) I inbjudan om att lämna anbud på konsulttjänster bad SACE om finansiella prognoser för tre år framåt (2005–2007). SACE bad bland annat om en kvantifiering av vilka finansiella resurser (dvs. kapitalisering) som krävdes för att utveckla den kortfristiga verksamheten och den förväntade lönsamheten (dvs. avkastning på investerat kapital) ([40]).

(58) SACE hävdade att eftersom det fortfarande var oklart om det gick att göra några förvärv och värderingen ännu inte var tillgänglig var den ursprungliga affärsplanen försiktig och grundades enbart på verksamhetens första pelare (organisk tillväxt på kreditförsäkringsområdet). Trots att den förväntade lönsamheten var begränsad, eftersom förvärvsstrategier inte ingick, förväntades företaget ändå gå med vinst från och med 2007 (det tredje hela verksamhetsåret) ([41]), och om synergieffekter med moderbolaget (dvs. SACE) räknades in från och med 2006 (det andra hela verksamhetsåret).

(59) Redan i november 2004, endast en månad efter att SACE BT hade startat sin verksamhet, diskuterades en revidering av affärsplanen för perioden 2005–2009 ([42]) av styrelsen ([43]) (nedan kallad *den reviderade affärsplanen*). Den reviderade affärsplanen innehöll en analys av SACE BT:s transaktioner vid starten av verksamheten, nya antaganden om utvecklingen, ekonomisk-finansiella simuleringar och utvecklingsscenarier. I följebrevet till styrelsen anges det tydligt att verksamheten ska utvidgas till borgensförsäkringsmarknaden, och utvecklingsscenariot ska avgränsas när det gäller andra möjligheter till extern tillväxt i de sektorer som erbjuder möjligheter till synergieffekter med SACE BT:s verksamhet, så att avkastningen på hela kapitalinvesteringen i SACE BT följer marknadspraxis.

([37]) Bilaga 8 till de synpunkter som SACE överlämnade den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet.
([38]) Se bilagorna 5–7 till SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet.
([39]) Se bilaga 2 till SACE:s svar av den 15 september 2011, där flera initiativ som rör förvärv nämns, antingen i samarbete med andra aktörer, dvs. KUP (tillsammans med SA Ducroire) i meddelandet av den 19 juli 2006, TINUBU SQUARE (tillsammans med ONDD och CESCE) i meddelandena av den 19 juli respektive den 8 september 2006 och MEHIB (tillsammans med SA Ducroire) i meddelandet av den 8 februari och den 18 juni 2007, eller fristående, dvs. CGIC (med alternativet att moderbolaget, SACE, kan besluta sig för att självt delta i budgivningen i stället för SACE BT) i meddelandet av den 15 september 2008.
([40]) Se bilaga 1 till SACE:s svar av den 15 september 2011, s. 8.
([41]) SACE har även hävdat att SACE BT redan gick med vinst 2006 (dvs. tidigare än planerat) och gjorde följande jämförelse mellan de faktiskt bokförda vinsterna/förlusterna och prognoserna. År 2005: – 1,5 miljoner euro (i planen: – 2,4 miljoner euro), år 2006: + 0,1 miljoner euro (i planen: – 0,4 miljoner euro), år 2007: – 1 miljoner euro (i planen: + 3,1 miljoner euro), år 2008: – 29,4 miljoner euro (i planen: + 3,7 miljoner euro). Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 6, fotnot 2.
([42]) Och således även en förlängning av prognosen fram till 2009.
([43]) Se bilaga 9 till SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet.

(60) I den reviderade affärsplanen nämndes framför allt uttryckligen de olika pelare som den framtida utvecklingen skulle bygga på: organisk tillväxt inom kreditförsäkringsverksamheten (första pelaren, se skäl 48), expansion till andra affärssegment i Italien (andra pelaren, se skäl 48) och extern tillväxt, med en notering om att detta ”ska utvecklas vidare” (andra och tredje pelaren, se skäl 48), beroende på målföretagets verksamhet). Det kapital som krävdes för den första pelaren uppskattades till 40,3 miljoner euro. När det gäller den andra pelaren specificerades i detalj endast extern expansion inom borgensförsäkringssektorn (*cauzioni*), med separata finansiella prognoser för det affärsområdet och ett kapitalbehov som uppskattades till 3,7 miljoner euro.

(61) Den reviderade affärsplanen innehöll även en mer detaljerad analys av den förväntade lönsamheten till följd av det kapital som hade anslagits till kreditförsäkrings- och borgensförsäkringsverksamheten. Den genomsnittliga avkastningen på det egna kapitalet på 44 miljoner euro för de två första produkterna (kreditförsäkringar och borgensåtaganden) uppskattades till 12,5 % (med 40,3 miljoner euro respektive 12,1 % för enbart kreditförsäkringsverksamheten) ([44]). I dokumentet förklarades att analysen var preliminär och att en mer omfattande redogörelse skulle lämnas i samband med utarbetandet av den ändrade affärsplan som de nya lagkraven tvingade fram (och som förväntades i februari/mars 2005).

(62) Enligt den reviderade affärsplanen låg vinstprognosen på 4,8 miljoner euro 2008, och den genomsnittliga avkastningen på hela det egna kapitalet förväntades uppgå till 4,4 % 2009.

(63) I sina synpunkter av den 15 september 2011 och den 5 mars 2012 redogjorde Italien dessutom för SACE:s beräkning av en på förhand implicit lönsamhet som inkluderar synergieffekterna och förvärven av KUP och Assedile (se tabell 4). För att göra en sådan analys tog Italien hänsyn till tillgängliga förhandsvärderingar vid olika tidpunkter: när den ursprungliga affärsplanen höll på att utarbetas, när förvärvet av 70 % av Assedile övervägdes och värderades, när förvärvet av 100 % av Assedile och 33 % av KUP övervägdes och värderades. De förväntade synergieffekterna från förvärven anges separat i slutet av tabellen. I denna analys beaktas inte inledda och värderade, men inte slutförda, förvärv. Allt överskjutande kapital som inte behövs för de förvärv som nämns i skäl 56 går, innan förvärven identifieras och värderas, till kreditförsäkringsverksamheten (den första pelaren).

Tabell 4

SACE:s beräkning av på förhand implicit lönsamhet

		Referensår	Kapitalbelopp (miljoner euro)	Förväntad vinst efter skatt, under referensåret (miljoner euro)	Avkastning på eget kapital
Situation per den 18 maj 2004					
	Enbart kreditförsäkringsverksamheten i enlighet med den ursprungliga affärsplanen från maj 2004	2008	105	3,7	3,5 %
			105	**3,7**	**3,5 %** (*)
På förhand implicit lönsamhet efter förvärvet av 70 % av Assedile					
	Förvärv av Assedile ([1])	2009	27	2,7	10,2 %
	På egen hand efter förvärvet av Assedile	2008	78	3,7	4,7 %
			105	**6,4**	**6,1 %**

([44]) Se s. 8 och 10 i den reviderade affärsplanen.

		Referensår	Kapitalbelopp (miljoner euro)	Förväntad vinst efter skatt, under referensåret (miljoner euro)	Avkastning på eget kapital
På förhand implicit lönsamhet efter förvärvet av 100 % av Assedile och 33 % av KUP					
	Förvärv av Assedile (70 % + 30 %)	2009	41,7	3,9	9,4 %
	Förvärv av KUP (33 %) ([2])	2011	13,3	1,2	8,7 %
	På egen hand efter förvärven av Assedile + KUP	2008	50	3,7	7,4 %
			105	**8,8**	**8,3**
På förhand implicit lönsamhet efter förvärv och intäkter till följd av synergieffekter					
	Synergieffekter SACE BT/SACE			1,9	
	Synergieffekter SACE BT/Assedile			0,6	
			105	**11,3**	**10,8 %** (*)

(*) Om referensåret är 2009 (som i den reviderade affärsplanen) och inte 2008, och vinsten på 4,8 miljoner euro därför beaktas, uppgår den på förhand implicita avkastningen på eget kapital efter förvärv och synergieffekter till **11,8 %**.

([1]) Enligt Italiens synpunkter av den 5 mars 2012 – SACE:s svar (punkt 16, s. 5), förväntade sig den externa konsulten för 2009 (det femte året efter förvärvet) en avkastning på eget kapital på 9,8 % för ett förvärv av 100 % av Assedile värderat till omkring 40 miljoner euro (se Progetto Zorro av den 30 maj 2005, s. 30). SACE räknade därför med en vinst på 3,9 miljoner euro efter förvärvet av 100 % av Assedile: 40 miljoner euro × 9,8 % avkastning på eget kapital (och 2,7 miljoner euro för 70 % av Assedile).

([2]) Enligt SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet (s. 21) beräknades i de finansiella prognoser som den externa konsulten hade utarbetat för förvärvet av KUP den förväntade nettovinsten uppgå till 3,5 miljoner euro 2011 (det femte året efter förvärvet). Med andra ord 33 % × 3,5 miljoner euro = 1,2 miljoner euro. Genom att dela den förväntade avkastningen med den inledande investeringen skulle SACE BT uppnå en avkastning på eget kapital på 8,7 %.

(64) När det gäller avkastningsgraden skulle en privat investerare ha begärt att få göra en liknande investering (begärd avkastningsgrad). Italien har motsatt sig den avkastningsgrad som klaganden har angett (avkastning på eget kapital på 11,5 %). Italien anser att det urval av företag som låg till grund för beräkningen av avkastningen på eget kapital inte var representativt och att den tidsperiod under vilken avkastningen beräknades inte var tillräcklig. SACE ansåg att en lämplig avkastningsgrad för kreditförsäkringsverksamheten i Italien bör fastställas på grundval av den genomsnittliga lönsamheten för de företag som var verksamma i Italien under åren 1998–2003, dvs. Coface Italy (Viscontea Coface) och Euler-Hermes SIAC, och vara lika med 10,25 % grundat på ett icke-viktat genomsnitt. SACE förklarade att Atradius (Italien) inte ingick i beräkningarna eftersom detta företag under den aktuella perioden uppvisade en volatilitet som påverkade resultatet så mycket att detta blev negativt (– 2,4 % vid användning av ett icke-viktat genomsnitt) ([45]).

(65) Italien hävdade emellertid att den avkastningsgrad som krävs bör beräknas utifrån ett viktat genomsnitt. I de synpunkter som Italien har lämnat beräknade SACE den genomsnittliga avkastningen på eget kapital för perioden 1998–2003 för Coface Italy och Euler Hermes SIAC genom att vikta deras genomsnittliga avkastning på kapital för perioden med den viktade procentandelen bruttopremier för samma period beträffande deras kreditförsäkringsverksamhet. Enligt den beräkningen skulle avkastningsgraden vara lika med 8,7 %.

([45]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar av den 15 september 2011, s. 4.

(66) Italien hävdar att skillnaden mellan den uppskattade avkastningsgrad som följer av användningen av icke-viktade och viktade genomsnitt, dvs. skillnaden mellan 10,25 och 8,7 %, inte är tillräckligt stor för att ha någon avgörande betydelse för en investerare som är intresserad av en medellång eller långsiktig investering. Italien ansåg att det av följande två skäl var lämpligare att använda den viktade genomsnittliga avkastningen på eget kapital ([46]):

a) En beräkning som utgår från ett viktat genomsnitt är en bättre metod än en metod som utgår från ett icke-viktat genomsnitt, eftersom en sådan beräkning i högre grad speglar den avkastning som krävs inom en sektor med två aktörer där det finns stora skillnader i fråga om aktörernas avkastning och mellan olika år och stora skillnader mellan de två aktörernas omsättning ([47]).

b) Italien byggde viktningen på bruttopremier som tecknats i kreditförsäkringsverksamheten i syfte att få ett homogent urval som kunde jämföras med den verksamhet som bedrevs av det nya SACE BT 2004 (företaget startade med att bedriva kreditförsäkringsverksamhet och övergick först senare till att även bedriva annan verksamhet). Borgensförsäkringsverksamheten (*Raimo cauzioni*) ingick inte i beräkningsunderlaget, eftersom den präglas av en annan dynamik än kreditförsäkringsverksamheten. Endast Coface bedrev borgensförsäkringsverksamhet 2004 ([48]).

(67) Italien uppgav dessutom att om beräkningen av den avkastningsgrad som krävs grundas på totala premier (dvs. som i enlighet med ovanstående inte begränsas till att uteslutande omfatta kreditförsäkringspremier) blir resultatet 9,5 %.

IV.3 FÖRDELSKRITERIET: DEN ANDRA ÅTGÄRDEN

(68) SACE hävdar att åtgärden drevs av vinstintresse och därför utgjorde återförsäkringsverksamhet som var förenlig med marknadspraxis. SACE betonade att det återförsäkringsskydd som SACE tillhandahöll till SACE BT 2009 omfattades av samma villkor som de villkor som privata återförsäkringsföretag hade kommit överens om några månader tidigare (se skäl 31). I efterhand framgår det att åtgärden bara gynnade moderbolaget, SACE, som mottog 1,56 miljoner euro ([49]) i premieinkomster, eftersom SACE BT inte använde sig av återförsäkring för att täcka den förspecificerade skadeexcessen.

(69) Vad gäller beräkningen av kapitalkraven (*requisito patrimoniale*) i enlighet med förslaget till Solvens II vid den aktuella tidpunkten 2009 (QIS4 tekniska specifikationer) hävdar Italien dessutom att den andra åtgärden inte minskade SACE BT:s kapitalkrav. Framför allt gav skyddet mot skadeexcess inte upphov till några fördelar eftersom det inte erkänns inom den standardmetod som SACE BT använder för att beräkna kapitalkraven. Vad gäller effekterna på kapitalabsorptionen (*assorbimento di capitale*) förklarade Italien att per definition påverkar alla former av återförsäkring kapitalnivån, inklusive återförsäkring i form av skydd mot skadeexcess ([50]). Den 4 januari 2012 uppmanade kommissionen specifikt Italien att uppge hur stort undsättningsbelopp SACE BT hade fått till följd av den excess of loss-återförsäkring som tecknades med SACE 2009. Italien tillhandahöll inte de begärda upplysningarna, utan upprepade att excess of loss-återförsäkringen inte ger några lättnader i fråga om de lagstadgade kapitalkraven (*requisiti patrimoniali di vigilanza*) ([51]).

(70) SACE har emellertid gjort gällande ([52]) att ett av huvudsyftena med återförsäkring är att öka återförsäkringstagarens (cedentens) kapacitet att teckna ytterligare avtal.

(71) När det gäller tillämpningen av den undantagsklausul som anges i meddelandet om exportkrediter ([53]) har Italien gjort gällande att man inte ansåg det lämpligt att bevilja offentligt stöd till denna sektor och därför inte har tillämpat undantagsklausulen ([54]). SACE ansåg att kommissionens begäran om upplysningar som skulle kunna visa på bristande täckning på exportmarknaden saknade relevans ([55]).

([46]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar, punkt 12, överlämnat den 5 mars 2012, s. 2–3.

([47]) I enlighet med den reviderade affärsplanen hade Euler-Hermes SIAC 2003 en marknadsandel i Italien på 47,5 %, Atradius-SIC (Italien) en marknadsandel på 20,1 % och Coface Italy (Viscontea Coface) en marknadsandel på 17,9 %.

([48]) Det går inte att hitta något stöd för detta påstående från Italien i den ursprungliga affärsplan som den externa rådgivaren utarbetade. Enligt bilaga 1 till affärsplanen – "La best practice del mercato. Benchmarking sui principali players", från februari 2004 (se Italiens synpunkter av den 12 februari 2008, bilaga 1), var både Viscontea Coface och Euler Hermes SIAC aktiva på borgensförsäkringsmarknaden (se s. 17 och 34 i planen).

([49]) För den ersättning som SACE har betalat till SACE BT, se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 30.

([50]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 15 september 2011, s. 7.

([51]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 5 mars 2012, punkt 13, s. 3.

([52]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 25.

([53]) Enligt meddelandet om exportkrediter ska undantagsklausulen användas i händelse av tillfälliga icke marknadsmässiga risker, dvs. om det tillfälligt inte finns försäkringsskydd för marknadsmässiga exportkreditrisker att tillgå från privata exportkreditförsäkringsföretag eller från offentliga eller offentligt understödda exportkreditförsäkringsföretag som är verksamma för egen räkning, på grund av bristande försäkrings- eller återförsäkringskapacitet. Under sådana omständigheter kan dessa tillfälligt icke-marknadsmässiga risker tas av ett offentligt eller ett offentligt understött exportkreditförsäkringsföretag som försäkrar icke-marknadsmässiga risker för statens räkning eller med statlig garanti. Den medlemsstat som avser att utnyttja undantagsklausulen ska omedelbart anmäla detta till kommissionen.

([54]) Se ekonomi- och finansministeriets synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 5.

([55]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 29.

IV.4 FÖRDELSKRITERIET: DEN TREDJE OCH FJÄRDE ÅTGÄRDEN

(72) SACE hävdar att det genom att anta den tredje och fjärde åtgärden ville se till att SACE BT kom i ”finansiell jämvikt” och säkerställa företagets solvens, i enlighet med de begränsningar som anges i regelverket. När SACE BT:s solvens väl hade säkerställts hade det gått att nå en tillräcklig lönsamhetsnivå ([56]). SACE framhåller vidare att många privata konkurrenter till SACE BT gjorde förluster under 2008 och 2009. Det fick aktieägarna att ingripa och genomföra betydande kapitaltillskott (på internationell nivå rekapitaliserades dessutom Natixis Coface två gånger 2009 och i början av 2010, samtidigt som Coface gjorde en förlust på 163 miljoner euro 2009).

(73) SACE noterar dessutom att samtidigt som i stort sett alla marknadsaktörer har påverkats av den ekonomiska krisen har krisen drabbat SACE BT särskilt hårt. I det sammanhanget påpekar SACE att SACE BT fortfarande befinner sig i startfasen. SACE BT kunde därför inte använda sig av den s.k. utjämningsbestämmelsen (*riserva di perequazione*) ([57]) för att hantera de ekonomiska och finansiella riskerna eftersom denna reserv ännu inte har skapats. Alla andra stora konkurrenter till SACE BT – däribland Coface – har kunnat utnyttja denna reserv under den rådande ekonomiska krisen.

(74) Som svar på kommissionens begäran i beslutet att inleda förfarandet om att överlämna en beräkning av vad det skulle kosta SACE att sälja eller likvidera SACE BT har SACE gjort gällande att likvideringen av SACE BT enbart är ett teoretiskt alternativ som inte kan genomföras just nu. De främsta skälen till detta är enligt SACE i) bristen på en omedelbar fördel för SACE som aktieägare, eftersom likvideringen snarare skulle ha befäst de negativa resultaten inom ramen för särskilt tuffa omständigheter på marknaden vid den aktuella tidpunkten och allvarligt skulle ha skadat SACE:s goda namn, ii) möjligheten att en sådan åtgärd skulle kunna tolkas av marknaden som en likviditetskris inom SACE, iii) sannolikheten för att försäljningspriset inte skulle vara tillräckligt högt ([58]). I sitt svar på kommissionens separata begäran om upplysningar om SACE:s exponering på grund av SACE BT före beviljandet av den andra, tredje och fjärde åtgärden har Italien uppgett att om SACE BT:s verksamhet hade upphört och dess tillgångar likviderats under 2009 skulle, rent teoretiskt, skulder till SACE på totalt 2,09 miljoner euro ha befunnit sig i riskzonen. Italien uppgav att nettobalansen mellan tillgångar och skulder gentemot SACE för 2008 hade varit positiv och uppgick till 8,43 miljoner euro ([59]), vilket innebär att netto skulle SACE ha varit skyldigt SACE BT pengar.

(75) SACE uppgav att man vid tillämpningen av kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi även var tvunget att ta hänsyn till de begränsningar som följer av lagstiftningen. […] (*) SACE hävdar dessutom att en investerare inte bara är inriktad på att investeringen ska vara lönsam, utan även på andra överväganden, såsom att skydda koncernens goda namn eller ge affärsverksamheten en ny inriktning ([60]).

(76) Italien uppgav att beloppet på 70 miljoner euro (den tredje och fjärde åtgärden) utgjorde en del av de kapitaltäckningsbehov som riskhanteringsavdelningen ([61]) identifierade i maj 2009 och som måste vara förenliga med kraven i det kommande Solvens II-direktivet ([62]), ([63]). Simuleringen grundades på den reviderade budgeten för 2009.

(77) Enligt SACE fattades besluten att rekapitalisera SACE BT mot bakgrund av att företaget förväntades återställa sin lönsamhet, och förväntades nå ett nollresultat 2011 ([64]).

(78) Från och med 2009 gjorde SACE BT enligt Italien stora förändringar i sin organisation, ledning och affärsprocesser. Ändringarna har medfört att företaget har återställt sin långsiktiga lönsamhet och kan gå med vinst 2011, tidigare än prognoserna i affärsplanen för perioden 2011–2013. Mot bakgrund av de ändrade ekonomiska

([56]) SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 33, 36 och 37.
([57]) Enligt försäkringsdirektiven är syftet med utjämningsreserver att utjämna variationerna i skadefrekvens under de kommande åren eller täcka särskilda risker. Utjämningsreserver ingår i de tekniska bestämmelserna i balansräkningen, och ändringar av utjämningsreserverna ingår i den tekniska redovisningen av vinst- och förlustredovisningen. Se Ceiops sammanfattning av en undersökning om utjämningsreserver, januari 2009, s. 2, tillgänglig på följande webbplats: https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/CEIOPS-DOC-32-08-Summary-of-a-survey-on-equalisation-provisions.pdf
([58]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 45. SACE citerar uppgifter från företaget Dealogic som konstaterade att fusioner och förvärv inom den europeiska finansiella sektorn 2009 (176 miljarder euro) i praktiken har halverats jämfört med 2008. Omkring 50 % av transaktionerna 2009 inriktades på problemtillgångar.
([59]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 5 mars 2012, punkt 14, s. 4.
(*) Konfidentiella uppgifter.
([60]) Till stöd för det argumentet hänvisade Italien till EU-domstolens dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen (ENI-Lanerossi), REG 1991, s. I-1433; svensk specialutgåva, volym 11, s. 115, punkt 21 (se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 36).
([61]) Riskhanteringen har lagts ut på moderbolaget SACE. Se skäl 25.
([62]) Se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 5 mars 2012, punkt 19, s. 6.
([63]) […].
([64]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 33.

villkoren och de ändrade marknadsvillkoren uppdaterades SACE BT:s affärsplan för perioden 2011–2013 för att ta hänsyn till den rådande krisen och för att fastställa ett antal initiativ för att ytterligare förbättra lönsamheten (se tabell 5). Den reviderade affärsplanen för perioden 2011–2013 godkändes av SACE BT:s styrelse den 24 november 2011. I protokollet från styrelsemötet den 24 november 2011 (dvs. två år efter kapitaltillskotten) anges att den objektiva eller gradvist förbättrade lönsamheten (mätt som avkastning på eget kapital) motsvarar genomsnittet inom sektorn.

Tabell 5

SACE BT:s finansiella nyckeltal i affärsplanen för perioden 2010–2011 och den reviderade affärsplanen för perioden 2011–2013

	Faktiska värden			Prognos i affärsplanen för perioden 2010–2011, godkänd av styrelsen den 4 augusti 2009 (1)			Prognos i den reviderade affärsplanen för perioden 2011–2013, godkänd av styrelsen den 24 november 2011 (2)		
Miljoner euro	2008 (*)	2009	2010	Reviderad budget 2009	Affärsplan 2010	Affärsplan 2011	2011 Prognos	2012 Prognos	2013 Prognos
Bruttopremieinkomster (3)	99,7	95,2	94,6	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Försäkringstekniska utgifter för SACE (*Sinistri di competenza*)	–70,6	–104,9	–59,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Allmänna utgifter	–36,1	–38,2	–37,3	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Tekniskt resultat före återförsäkring	–63,0	–60,0	18,2	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Tekniskt resultat efter återförsäkring	–39,3	–56,4	5,0	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Intäkter före skatt	–39,5	–47,3	–4,8	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Nettointäkter	–29,5	–34,1	–4,8	[≤ 0]	[≤ 0]	[≤ 0]	(…)	(…)	(…)
Avkastning på eget kapital före skatt (%) (4)	uppgift saknas	–41,7 %	–4,4 %	uppgift saknas	uppgift saknas	uppgift saknas	(…)	(…)	(…)
Avkastning på eget kapital efter skatt (%) (5)	–38,0 %	–30,6 %	–4,4 %	uppgift saknas	uppgift saknas	uppgift saknas	(…)	(…)	(…)
Skadeprocent (%)	**131,0 %**	**119 %**	**67 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Driftskostnadsprocent (%)	**44,6 %**	**43 %**	**41 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)
Totalkostnadsprocent (%)	**175,6 %**	**163 %**	**108 %**	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)	(…)

(*) Inkluderar även den livförsäkring (*include il ramo vita*) som avyttrades 2009.

(1) Prognoser som ingick i affärsplanen för perioden 2010–2011, s. 8, godkänd av SACE BT:s styrelse den 4 augusti 2009 (se bilaga 4 – Protokoll från SACE BT:s styrelsesammanträde den 4 augusti 2009, överlämnat den 9 juni 2010).

(2) Prognoser som ingick i affärsplanen för perioden 2011–2013 (*Aggiornamento Piano Industriale*), s. 8 och 19, godkänd av SACE BT:s styrelse den 24 november 2011 (se bilaga 8 – Protokoll från SACE BT:s styrelsesammanträde den 24 november 2011, överlämnat den 30 mars 2012).

(3) Till skillnad från nettopremier av försäkringskostnader täcker bruttopremieinkomster även den del av risken som har överlåtits till återförsäkrare.

(4) Avkastning på eget kapital beräknat som inkomst före skatt/nettovärde (*patrimonio netto*), utan vinstutdelning och en kapitaltilldelning på 108,7 miljoner euro den 31 december 2011.

(5) Kommissionens beräkningar grundat på de finansiella rapporterna och prognoserna för perioden 2011–2013.

(79) I sina sista synpunkter av den 30 mars 2012 upprepade Italien att åtgärderna inte kan tillskrivas staten och att de var förenliga med kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi. För det första förklarade Italien att åtgärderna var koncerninterna beslut för att skydda koncernens goda namn. För det andra hävdade Italien att SACE är verksamt som marknadsaktör och investerar sina resurser i utvecklingen av den affärsverksamhet som det bedriver, utan att på något sätt förlita sig till offentligt stöd. Under krisen behöll SACE sin lönsamhet och betalade utdelning till staten. Enligt Italien såg SACE därför aldrig något behov av att utarbeta en omstruktureringsplan och anmäla denna till kommissionen i enlighet med kommissionens meddelande om återställandet av lönsamheten och bedömningen av omstruktureringsåtgärder inom finanssektorn under den rådande krisen enligt reglerna om statligt stöd (nedan kallat *omstruktureringsmeddelandet*) ([65]). Inte heller den nationella tillsynsmyndigheten, ISVAP, gjorde några invändningar eller begärde särskilda förfaranden efter rekapitaliseringen av SACE BT. Slutligen vidhöll Italien sin bedömning att det vid den aktuella tidpunkten hade varit mycket svårt att hitta en potentiell köpare till SACE BT.

(80) Italien hävdar att SACE BT:s kris inte orsakades av interna processer, ändrad efterfrågan eller andra faktorer som skulle göra det nödvändigt att kraftigt ompröva affärsmodellen och därefter omstrukturera företaget, utan snarare av en kraftig ökning av antalet fordringar på grund av krisen. Mot bakgrund av denna situation hävdar Italien att SACE helt oberoende, och i överensstämmelse med hur en marknadsaktör hade handlat, beslutade sig för tillföra det extra kapitalet och införa de nödvändiga förändringarna av organisationen och ledningen.

IV.5 STÖDETS FÖRENLIGHET

(81) Merparten av Italiens och SACE:s synpunkter rör beslutet att inleda förfarandet. I synpunkterna hävdas att åtgärderna är förenliga med kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi och inte kan tillskrivas staten, och följaktligen inte utgör statligt stöd. Om kommissionen trots detta skulle anse att åtgärderna utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget bör åtgärderna enligt SACE ändå godkännas och förklaras förenliga med den inre marknaden ([66]). När det gäller den andra åtgärden betraktar SACE kommissionens tvivel beträffande den åtgärdens förenlighet som rent spekulativa ([67]). När det gäller den tredje och fjärde åtgärden har SACE upprepat sin uppfattning att det, grundat på de meddelanden som kommissionen har citerat ([68]), i vilket fall som helst går att anse att dessa åtgärder är förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 b i fördraget.

V. **BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA**

V.1 FÖREKOMST AV STÖD I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 107.1 I FÖRDRAGET

(82) Det är nödvändigt att göra en bedömning av huruvida de fyra åtgärder som anges i avsnitt II.4 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Enligt artikel 107.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(83) För att bedöma om en åtgärd utgör statligt stöd måste kommissionen därför pröva om följande villkor är uppfyllda: Stödet måste kunna tillskrivas staten och ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, det måste gynna vissa företag eller viss produktion, snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen och kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(84) Eftersom villkoren är kumulativa måste samtliga villkor vara uppfyllda för att en åtgärd ska anses utgöra statligt stöd. Om ett av villkoren inte är uppfyllt kan den relevanta åtgärden således inte anses utgöra statligt stöd.

(85) I skäl 61 i beslutet att inleda förfarandet tillkännagav kommissionen att den del av åtgärderna som uppfyllde ett av nedanstående två villkor inte utgjorde statligt stöd:

a) Det kapital/den återförsäkring som gynnar de icke-marknadsmässiga riskerna (till skillnad från marknadsmässiga risker) (**det första undantagskriteriet**). Det finns ingen marknad för dessa risker, och därför skulle statligt stöd inte snedvrida konkurrensen mellan försäkringsföretag. En sådan åtgärd kan därför undantas från att klassificeras som statligt stöd.

b) Det kapitaltillskott till SACE BT som redan implicit hade tilldelats (för att vända) marknadsmässiga risker inom SACE BT (eftersom ett sådant kapital, om det överfördes till SACE BT tillsammans med verksamhet som redan stöddes inom SACE, skulle utgöra en fortsättning av samma verksamhet med hjälp av samma kapital men i en annan rättslig form). Överföringen av det kapitalet skulle därför inte ge dessa verksamheter en fördel, och åtgärden behöver följaktligen inte klassificeras som statligt stöd) (**det andra undantagskriteriet**).

([65]) EUT C 195, 19.8.2009, s. 9.
([66]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 52.
([67]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 30–31.
([68]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 47.

(86) När det gäller det andra undantagskriteriet bekräftade SACE att inget kapital hade tilldelats de icke-marknadsmässiga risker som avsåg medlemsstaterna i EU-10, vilka hade omvandlats till marknadsmässiga risker innan SACE BT hade bildats ([69]). Detta är förenligt med Italiens resonemang om att företaget var ett nystartat företag (se även skälen 96–100).

(87) När det gäller det första undantagskriteriet besvarade SACE kommissionens begäran om upplysningar om fördelningen mellan marknadsmässiga och icke-marknadsmässiga risker ([70]) genom att förklara att de relativa volymerna i fråga om icke-marknadsmässiga verksamheter i SACE BT är mycket små ([71]). Italien har vidare gjort gällande att SACE BT hanterar de icke-marknadsmässiga riskerna i enlighet med vanliga marknadsvillkor, utan någon statlig garanti, och att dessa risker inte omfattas av det tröskelvärde som CIPE varje år fastställer för icke-marknadsmässiga risker med kortare löptid än 24 månader ([72]).

(88) Kommissionen noterar att det i meddelandet om exportkrediter anges att om medlemsstaterna vill subventionera sina icke-marknadsmässiga risker måste de införa separat redovisning och garantera att inget stöd går till marknadsmässiga risker. I det aktuella ärendet var ingen av SACE:s åtgärder särskilt inriktad på stöd till den lilla verksamhet som bedrevs på området icke-marknadsmässiga risker. Italien har inte anfört att man ville stödja de icke-marknadsmässiga riskerna och anser att samtliga åtgärder beviljades hela SACE BT (och inte en specifik verksamhet) och att detta skedde på marknadsvillkor. Italien har inga invändningar mot att alla dessa åtgärder analyseras i enlighet med kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi för att fastställa huruvida det rör sig om en fördel.

(89) Kommissionen håller därför med Italien och SACE om att de undantag som anges i kapitel 4.1.1 och 4.1.2 i beslutet att inleda förfarandet inte kan tillämpas i det aktuella ärendet. Grundat på dessa undantagskriterier kan det därför inte uteslutas att (en del av) de fyra åtgärderna kan klassificeras som stöd. Det totala kapitaltillskottet till SACE BT på 105,8 miljoner euro (den första åtgärden) och de övriga åtgärderna skulle i sin helhet kunna utgöra statligt stöd och omfattas av bedömningen.

V.1.1 *Förekomsten av en fördel*

V.1.1.1 Allmänna principer för bedömningen av förekomsten av en fördel

(90) Som föreskrivs i skälen 80–82 i beslutet att inleda förfarandet är det, för att fastställa huruvida ett kapitaltillskott ger en konkurrensfördel, enligt fast rättspraxis nödvändigt att bedöma huruvida en privat investerare i en marknadsekonomi under liknande omständigheter skulle ha gjort lika stora kapitaltillskott ([73]). Härvidlag ska i synnerhet tillgänglig information och den utveckling som förefaller trolig vid tidpunkten för tillskotten beaktas ([74]).

(91) Kriteriet om en investerare i en marknadsekonomi är ett test som ska tillämpas ***före*** investeringen, dvs. man ska fastställa huruvida en investerare i en marknadsekonomi vid den tidpunkt då investeringen planerades skulle ha gjort ett lika stort kapitaltillskott. En investerare i en marknadsekonomi skulle ta hänsyn till de risker som är förbundna med investeringen – och kräva högre avkastning från mer riskabla investeringar, t.ex. inom sektorn för finansiella tjänster. Om särskilda lagstadgade kapitaltäckningskrav, likviditetskrav och liknande krav gör att investeringen inte skulle bli lönsam, skulle en privat investerare i en marknadsekonomi snarare välja att inte fullfölja investeringen än att gå vidare med en investering som uppfyller de lagstadgade kraven men inte ger tillräcklig avkastning.

(92) En privat investerare nöjer sig inte med att en investering inte är förlustbringande eller ger begränsade vinster. En privat investerare i en marknadsekonomi söker nämligen uppnå en rimlig maximering av avkastningen på sin investering i förhållande till sina intressen, även vid placeringar i företag i vilka investeraren redan innehar andelar ([75]). Även om den genomsnittliga avkastningen inom sektorn bara utgör en aspekt av kommissionens bedömning skulle en försiktig privat investerare i en marknadsekonomi, vid beräkningen av en rimlig ersättning för sin investering, i princip kräva en minimiavkastning motsvarande den genomsnittliga avkastningen inom den berörda sektorn ([76]).

([69]) SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 6–7.
([70]) Se skäl 64 i beslutet att inleda förfarandet.
([71]) Se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 7.
([72]) Se ekonomi- och finansministeriets svar på begäran om upplysningar, av den 15 september 2011, s. 6.
([73]) Dom i mål C-261/89, Italien mot Spanien, REG 1991, s. I-4437, punkt 8, av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92–C-280/92, Spanien mot kommissionen (som citeras ovan), punkt 21, och dom av den 14 september 1994 i mål C-42/93, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4175, punkt 13.
([74]) Se punkt 3.1 och 3.2 i meddelandet om exportkrediter, kommissionens meddelande om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget [nu artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget]beträffande offentliga företag, EG-bulletinen 9/1984 och kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget och artikel 5 i kommissionens direktiv 80/723/EEG beträffande offentliga företag inom tillverkningsindustrin (EGT C 307, 13.11.1993, s. 3).
([75]) Se dom av 6 mars 2003 i de förenade målen T-228/99 och T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale mot kommissionen, REG 2003, s. II-435, punkt 314.
([76]) Se dom av 6 mars 2003 i de förenade målen T-228/99 och T-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale mot kommissionen, REG 2003, s. II-435, punkterna 254–255 och 270.

(93) Enligt aktuell rättspraxis ([77]) ska en medlemsstat som åberopar att ett stöd är förenligt med kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi – om tvivel därom råder – entydigt visa, med stöd av objektiva och kontrollerbara omständigheter, att åtgärden vidtagits av staten i dess egenskap av aktieägare, dvs. att staten handlade på marknadsvillkor. I detta avseende kan det bland annat erfordras att omständigheter anförs som visar att beslutet fattats med stöd av ekonomiska kalkyler som kan jämföras med sådana kalkyler som en rationell privat investerare – som befinner sig i en situation som ligger så nära den situation som medlemsstaten befinner sig i som möjligt – skulle ha låtit upprätta före ett investeringsbeslut för att utröna om en sådan investering kommer att löna sig. Det enda som är relevant för bedömningen angående kriteriet om en privat investerare är dels sådana uppgifter som fanns tillgängliga då investeringsbeslutet fattades, dels sådana utvecklingstendenser som kunde förutses då nämnda investeringsbeslut fattades. Detta är särskilt fallet då kommissionen (såsom i det aktuella ärendet) prövar om en investering som inte anmälts till kommissionen, och som redan har genomförts av den berörda medlemsstaten då kommissionen genomför sin prövning, utgör statligt stöd.

(94) Vid sin egen bedömning av huruvida stödet är förenligt med kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi måste kommissionen göra en helhetsbedömning. Utöver de omständigheter som åberopats av medlemsstaten ska kommissionen vid denna helhetsbedömning beakta alla andra relevanta omständigheter som gör det möjligt för kommissionen att avgöra om den aktuella åtgärden har vidtagits av medlemsstaten i dess egenskap av aktieägare, dvs. som en investerare i en marknadsekonomi, eller i dess egenskap av myndighetsutövare. Sådana omständigheter som är relevanta för denna bedömning kan särskilt utgöras av åtgärdens karaktär och föremål, det sammanhang som låg bakom åtgärdens vidtagande, det eftersträvade syftet med åtgärden samt de regler som gäller för densamma ([78]).

V.1.1.2 Förekomsten av en fördel i den första åtgärden

(95) I skälen 95 och 96 i beslutet att inleda förfarandet uppgav kommissionen att den hyste tvivel om huruvida den första åtgärden uppfyllde kriteriet avseende en privat investerare i en marknadsekonomi. I beslutet att inleda förfarandet konstaterade kommissionen att den parameter som ska bedömas är investeringens förväntade avkastning enligt affärsplanen. Enligt fast rätts- och beslutspraxis ([79]) hade moderbolaget SACE, i likhet med en investerare i en marknadsekonomi under liknande omständigheter, möjlighet att välja att inte skjuta till kapital utan i stället använda kapitalet i företagets övriga verksamhet eller ge tillbaka det till staten i form av utdelning.

(96) Det bör noteras att SACE använde sig av separat redovisning för de marknadsmässiga riskerna under perioden mellan det datum då respektive risker automatiskt blev marknadsmässiga (den 1 maj 2004) och det datum SACE BT bildades (den 27 maj 2004) (se tabell 1 i skäl 19 i beslutet att inleda förfarandet). Inga tillgångar skulder eller avtal överfördes emellertid från de upprättade separata kontona till SACE BT (de avtal för marknadsmässiga risker som redovisades i den separata redovisningen avslutades antingen för att försäkringsavtalen löpte ut eller för att avtalen sades upp, de berörda marknadsmässiga riskerna täcktes gradvist genom nya försäkringsavtal inom SACE BT ([80])). Det sistnämnda företaget bedrev en nystartad affärsverksamhet.

(97) Det måste dessutom betonas att SACE BT bildades för att inrikta sig på ny affärsverksamhet, som SACE inte tidigare inte hade ägnat sig åt. Innan SACE BT bildades, och innan det fick sitt första kapitaltillskott, hade SACE redan i slutet av 2003 vänt sig till externa experter för att få dem att bekräfta och ytterligare utveckla de affärsmöjligheter som SACE hade identifierat, så att SACE kunde utvidga sin verksamhet till segmentet för marknadsmässiga risker. De största möjligheterna identifierades i de marknadssegment där de stora aktörerna på kreditförsäkringsmarknaden inte hade någon närvaro vid den aktuella tidpunkten, dvs. tillhandahållandet av kreditförsäkringar i Italien för inhemska krediter och exportkreditförsäkring för italienska exportföretag, främst små och medelstora företag, gentemot länder med marknadsmässig risk.

(98) Dessutom byggde SACE BT:s affärsplan på en riktmärkning av marknaden och på att skapa en helt ny en företagsstruktur, snarare än på en fortsättning av tidigare affärsverksamhet. Affärsplanen byggde med andra ord inte på affärsverksamhetens nuvarande resultat (eller omstrukturering av tidigare affärsverksamhet) utan på att bygga upp en helt ny affärsverksamhet.

(99) SACE BT utgör därför inte en fortsättning på en verksamhet som redan bedrevs inom SACE, utan är resultatet av ett beslut att bilda ett nytt företag och utveckla en ekonomisk verksamhet som inte bedrevs inom SACE.

([77]) Se dom av den 5 juni 2012 i mål C-124/10 P, kommissionen mot Électricité de France (EDF), REU 2012, s. I-…, punkterna 82–84 och 105.

([78]) Se dom av den 5 juni 2012 i mål C-124/10 P, kommissionen mot Électricité de France (EDF), REU 2012, s. I-…, punkt 86.

([79]) För en jämförelse mellan ett statligt ingripande och det alternativa scenariot att likvidera respektive företag och de kostnader som man måste ta hänsyn till vid ett sådant scenario, se dom av den 28 februari 2003 i mål C-334/99, Gröditzer, REG 2003, s. I-1139, punkterna 133–141, och dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission, REG 1994, s. I-04103, punkterna 21–22.

([80]) Se s. 41 i bilaga 22 – SACE:s finansiella rapporter per den 31 december 2004, överlämnad av Italien den 12 februari 2008: *"Detta" gestione "si è conclusa nel corso dell'anno, sia in seguito alla naturale scadenza dei contratti assicurativi che prevedevano la copertura dei rischi di mercato, sia mediante disdetta dei contratti in essere. I rischi in argomento sono stati progressivamente assunti con nuovi contratti dalla società partecipata SACE BT S.pA., costituita in data 27 maggio 2004."*

(100) Tack vare de faktauppgifter som Italien och SACE har tillhandahållit inom ramen för det formella granskningsförfarandet kan kommissionen därför konstatera att SACE BT bildades som ett nystartat företag och inte barra utgjorde en fortsättning på verksamhet som redan bedrevs inom SACE.

(101) Kommissionen anser en affärsplan för ett nystartat företag bör innehålla en noggrann analys av affärsmöjligheterna på den marknad där det nystartade företaget avser att bedriva sin verksamhet och den avkastning som det kan förvänta sig, för att på så sätt visa att den förväntade avkastningen är tillräckligt stor för att den inledande investeringen ska ha lönat sig.

(102) Det kan emellertid råda viss osäkerhet, och därför kan det finnas ett visst utrymme för justeringar och förfining av verksamhetens omfattning och de finansiella prognoserna. Detta är särskilt fallet under ett företags första verksamhetsår. Per definition har nystartade företag inte en historik av finansiella resultat som en värdering kan grundas på. Investeraren måste därför utveckla en process för att värdera företaget som bygger på jämförelser med jämförbara företag (riktmärkning) och finansiella prognoser. Eftersom det kan ta ett tag innan unga företag blir lönsamma är nyckeln för en värdering av nystartade företag att fokusera på den verksamhet som kan generera tillräckligt stora vinster i framtiden.

(103) Det finns tillräckligt med faktiska omständigheter som bekräftar att SACE, innan det beslutade att bilda SACE BT och skjuta till det inledande kapitalet, gjorde en analys av den marknad som SACE BT skulle bedriva sin verksamhet på. Inledande diskussioner och preliminära delar av affärsplanen för att utveckla SACE:s verksamhet under åren 2004–2006 har lagts fram vid sammanträdena i SACE:s ([81]) styrelse den 21 november och den 3 december 2003 ([82]). Under sammanträdet den 21 november 2003 diskuterade SACE:s styrelse utvecklingslinjerna och möjligheten att bedriva verksamhet på marknaden för kortfristiga kreditförsäkringar i OECD-länderna på grundval av en studie som en extern konsult och SACE hade genomfört. Styrelsen konstaterade att när det gällde de marknadsmässiga riskerna skulle resurser, investeringar och mål fastställas i en genomförbarhetsstudie (*studio di fattibilità*) ([83]).

(104) Följaktligen ombads en ansedd extern konsult att utarbeta en affärsplan. Den externa konsultens uppgift var bland annat att identifiera möjligheterna i samband med framför allt kortfristiga risker i OECD-länderna (en marknad som SACE värderade till 2,5–5 miljoner euro ([84])) och fastställa driftsvillkoren för ett nytt företag.

(105) I anbudsinfordran av den 17 december 2003 angavs det tydligt att det nystartade företaget inte skulle kunna förlita sig på något statligt stöd, varken direkt (finansiellt stöd) eller indirekt (genom att använda resurser som tilldelats de icke marknadsmässiga riskerna) ([85]).

(106) Den ursprungliga affärsplanen från den 18 maj 2004 innehöll en riktmärkning ([86]) av marknadspraxis (för i huvudsak stora aktörer) i fråga om förväntad prissättning, kostnader för fordringar och andra driftskostnadsprocent samt andra detaljer om hur ett företag ska upprättas och drivas i enlighet med marknadspraxis. Detta kan fungera som en bra grund för anpassningen av ett nystartat företags verksamhet till marknadspraxis.

(107) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att den process som SACE har tillämpat och de åtgärder som företaget har vidtagit före beslutet att investera det inledande kapitalet i SACE BT kan jämföras med marknadspraxis under liknande omständigheter. Innan SACE fattade sitt investeringsbeslut bad man framför allt en extern konsult att göra en genomförbarhetsstudie, och innan SACE gick vidare med investeringen gjorde företaget en noggrann bedömning och identifierade stora tillväxtmöjligheter inom kreditförsäkringsmarknaden i Italien samt möjligheter till ytterligare expansion på marknaderna i Central- och Östeuropa, eller i fråga om andra tjänster i samband med kreditförsäkringar.

(108) När det gäller den begränsade tid som avsågs i de finansiella prognoserna i den ursprungliga affärsplanen (dvs. endast de fyra åren 2005–2008), och den begränsade lönsamhet som förväntades uppnås i slutet av den perioden, noterar kommissionen att detta berodde på att vissa viktiga aspekter fortfarande behövde förfinas och att planen därför endast innehöll finansiella prognoser för en liten del av de planerade verksamheterna (första pelaren, se skäl 48).

([81]) Vid den tidpunkten Institutet för externa handelsförsäkringstjänster – SACE (*Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero – SACE*).
([82]) Se bilagorna 10 och 11 till SACE:s svar på begäran om upplysningar, överlämnat den 5 mars 2012.
([83]) Se bilaga 10 – Protokoll från styrelsesammanträdet i Institutet för externa handelsförsäkringstjänster – SACE den 21 november 2003 *(Verbale della riunione del Consiglio di Amministrazione dell'Istituto per i Servizi Assicurativi del Commercio Estero, 21 novembre 2003)*, s. 5–7, överlämnat av Italien den 5 mars 2012.
([84]) Se bilaga 10 – Presentation till styrelsen: Utvärdering av SACE:s potentiella marknadsutveckling, 21 november 2003 (*Presentazione al Consiglio di Amministrazione: Valutare il mercato potenziale di SACE per definirne gli spazi di crescita possibili, 21 novembre 2003*), s. 43, överlämnad av Italien den 5 mars 2012.
([85]) Se bilaga 1 till SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 15 september 2011, s. 7.
([86]) Utvärdering eller kontroll genom jämförelse med ett riktmärke (en standard eller referenspunkt mot vilken andra saker kan jämföras eller bedömas).

(109) I detta sammanhang noterar kommissionen att man i den reviderade affärsplanen – som formellt antogs av SACE:s styrelse bara en månad efter det att SACE BT hade inlett sin verksamhet – ändrade några av de ursprungliga antagandena, förlängde de finansiella prognoserna med ett år till 2009 och gjorde en separat uppskattning av det kapital som skulle krävas, och avkastningen på detta, för den externt utvecklade kreditförsäkringsverksamheten (första pelaren). Med hänsyn till de förväntade premierna uppskattades det kapital som krävdes för denna verksamhet uppgå till 40,3 miljoner euro. För 2009 förväntades detta kapital ge en avkastning på 4,8 miljoner euro, och den genomsnittliga avkastningen på eget kapital låg på 12,1 %. I det åtföljande pm:et till styrelsen angavs tydligt att affärsverksamheten skulle utvidgas till att även omfatta borgensförsäkringsverksamhet och att scenariot för andra möjligheter till extern tillväxt skulle avgränsas till de sektorer där det fanns möjliga synergieffekter med SACE BT:s kreditförsäkringsverksamhet, så att avkastningen på hela det investerade kapitalet till SACE BT kunde anpassas till marknadens riktvärden. I dokumentet förklarades att analysen behövde utvecklas ytterligare i samband med utarbetandet av den ändrade affärsplan som de nya lagkraven tvingade fram (och som förväntades i februari/mars 2005).

(110) Italien och SACE tillhandahöll även dokumentation för att visa att planen kontinuerligt sågs över. Detta visar att ledningen verkligen följde och använde sig av planen och att den regelbundet uppdaterades utifrån nya uppgifter. Denna praxis förefaller jämförbar med vad man kan förvänta sig i samband med ett nystartat företag, där utvärderingen av framtida lönsamhet är osäker och måste justeras efter det att det nystartade företaget har inlett sin verksamhet.

(111) När det gäller andra pelare inom affärsverksamheten, dvs. SACE BT:s utvidgning av verksamheten genom förvärv (strategin för extern tillväxt) noterar kommissionen att företaget redan i ett tidigt skede, med hjälp av en ansedd extern rådgivare (se skäl 113), identifierade marknadsmöjligheter inom andra marknadssegment, som ger betydande synergieffekter till den kärnverksamhet som består av kreditförsäkringar (inklusive tänkbara förvärvsobjekt). Med tanke på hur koncentrerad marknaden är i Västeuropa undersökte SACE tillväxtmöjligheterna på marknaderna i Central- och Östeuropa, där de tre stora kreditförsäkringsaktörerna vid den aktuella tidpunkten hade en betydligt mindre närvaro än i Västeuropa.

(112) Kommissionen noterar att även om SACE BT mottog ett större kapitaltillskott än vad det hade behövt för en organisk tillväxt av sin kreditförsäkringsverksamhet (första pelaren) har Italien och SACE tillhandahållit dokumentation som visar att SACE redan innan SACE BT bildades den 27 maj 2004 hade övervägt och analyserat SACE BT:s nationella och internationella expansion (den andra och tredje pelaren).

(113) Framför allt diskuterades den andra och tredje pelaren i skrivelsen av den 17 december 2003 (se skälen 52 och 53), där den externa konsulten, utöver att titta på SACE:s externa tillväxt, hade ombetts att analysera ett samarbete med andra enheter, antingen italienska eller utländska (t.ex. ett samarbete med en av de stora marknadsaktörerna, ett samarbete med en mindre aktör (t.ex. CESCE i Spanien eller OND i Belgien) eller ett samarbete med en italiensk aktör som är verksam inom ett annat marknadssegment eller inom en annan finansiell sektor). I mars 2004 hade den externa konsulten dessutom tillhandhållit kompletterande analyser beträffande den italienska marknaden för kommersiell information, den italienska marknaden för återkrav av krediter och dess främsta aktörer på marknaden för kreditförsäkringar i Central- och Östeuropa (tilläggen till affärsplanen). Även om det vid tidpunkten för beviljandet av den första åtgärden inte gjordes några exakta finansiella prognoser om den förväntade lönsamheten av att genom förvärv utvidga verksamheten till andra tjänster i Italien och andra geografiska marknader, hade SACE således redan låtit en ansedd extern konsult utarbeta en analys för att stödja en sådan eventuell identifiering av tänkbara objekt.

(114) Kommissionen medger att det är rimligt att förvänta sig ytterligare konsolidering av mindre aktörer på marknaden, och en tänkbar privatisering av kreditförsäkringsföretagen i Central- och Östeuropa. Kommissionen inser också SACE:s svårigheter att trots den upprepade processen exakt uppskatta hur mycket kapital som skulle behöva spenderas för dessa framtida förvärv, och den avkastning som dessa företag skulle generera, innan ägaren till det tänkbara objektet går med på att sälja och den förväntade avkastningen från sådana tänkbara förvärvsobjekt kan utvärderas.

(115) Mot bakgrund av SACE:s överväganden före investeringen liksom den detaljerade analys som man har låtit en ansedd extern rådgivare göra, och som preliminärt identifierade tänkbara objekt, kan kommissionen hålla med Italien och SACE om att SACE tog hänsyn till förvärvsplanerna när det tillförde kapital till SACE BT, men att det inte kunde uppskatta lönsamheten eller de förväntade synergieffekterna utan att ha tillgång till sådana tänkbara objekts interna uppgifter och utan att känna till försäljningspriset.

(116) Mot bakgrund av den omfattande förvärvsstrategin, som är gemensam för sektorn och som förväntades av SACE, kan kommissionen också hålla med Italien och SACE om att det går att göra en uppskattning av det kapital som ska användas för framtida förvärv i form av en investering i en aktiefond. I en aktiefond kan endast förväntad

avkastning definieras i linje med marknadens riktvärden (i detta fall genom en uppskattning av den nödvändiga avkastningsprocenten för de tre största kreditförsäkringsföretagen, vilka kraftigt har expanderat sin verksamhet genom förvärv), medan en mer detaljerad utvärdering görs före varje investering, när en sådan möjlighet uppstår. Det kan dessutom förekomma en del förseningar innan allt kapital har investerats.

(117) När det gäller frågan om förvärven är lönsamma noterar kommissionen att SACE i hög grad förlitade sig till en extern konsults råd innan förvärven gjordes. I Assadiles fall låg det pris som erbjöds (för det första förvärvet av 70 % av andelarna i Assedile) under eller inom det värderingsintervall (när hela förvärvet av 100 % av Assedile beaktas) som den externa konsulten hade föreslagit ([87]). När det gäller 2007 års investering i KUP tillsammans med SA Ducroire var det pris som betalades 5 % högre än den värdering som konsulten (Rothschild) hade gjort. Å andra sidan sålde SACE BT snabbt denna investering när man insåg att det inte gick att återställa KUP:s lönsamhet ([88]). SACE BT sålde sin andel i KUP med förlust till SA Ducroire den 25 februari 2009 för att minimera framtida förluster ([89]).

(118) Eftersom SACE är ett företag som är verksamt på marknaden för långfristiga exportkreditförsäkringar konstaterar kommissionen dessutom att företaget besitter viss kunskap om marknaden för kreditförsäkringsrisk. Investeringarna skedde därför inte utan egen kunskap om sektorn.

(119) Sammanfattningsvis noterar kommissionen att affärsplanen utarbetades i förväg och med hjälp av en ansedd extern konsult som studerade nya marknadsmöjligheter och presenterade dessa för SACE innan SACE BT bildades. Dessutom är det uppenbart att investeringen avsåg ett nystartat företag och byggde på en plan som grundades på en detaljerad riktmärkning av marknadspraxis, framför allt i fråga om kostnader och prissättning, och som på ett tillfredsställande sätt identifierade affärsmöjligheter för tillväxt och utveckling. Avslutningsvis kan det tilläggas att moderbolaget noga har övervakat och i rätt tid gjort justeringar av det nystartade företaget under dess fem första verksamhetsår.

(120) Mot bakgrund av alla ovanstående omständigheter och särskilt den grad av lönsamhet som kan förväntas från den andra och tredje pelaren av SACE BT:s affärsverksamhet, som i detalj studerades vid den aktuella tidpunkten, kan det konstateras att förväntningen om att den inledande investeringen, dvs. den första åtgärden, skulle ge tillräcklig avkastning var realistisk och i linje med marknadspraxis.

(121) Det kan därför konstateras att när SACE tillförde kapital till SACE BT krävde företaget (vilket anges i protokollet och i pm:en till styrelsen), och kunde rimligen ha förväntat sig, en tillräcklig avkastning på sin investering.

(122) Den första åtgärden kan således inte anses ha gett SACE BT en fördel. Följaktligen utgjorde åtgärden inte statligt stöd, och de övriga kriterierna för att klassificeras som statligt stöd behöver därför inte bedömas.

V.1.1.3 Förekomsten av en fördel i den andra åtgärden

(123) I skäl (100) i beslutet att inleda förfarandet uppgav kommissionen att den betvivlade att återförsäkringen från marknadsaktörerna och moderbolaget SACE tillhandahölls på jämförbara villkor. Den återförsäkring som staten tillhandahöll indirekt (dvs. via ett offentligt exportkreditförsäkringsföretag som SACE) leder till att det skapas en konstgjord kapacitet som inte hade varit möjlig att få från den privata marknaden. I skäl 103 i beslutet att inleda förfarandet uteslöt kommissionen inte heller att den andra åtgärden gav SACE BT en fördel.

(124) Italien och SACE har inte inkommit inte med några nya faktauppgifter som skulle kunna ändra bedömningen i beslutet att inleda förfarandet.

([87]) Det totalpris som betalades för 100 % av Assedile var 41,8 miljoner euro, där den externa konsulten hade uppgett ett intervall på 41,2–44,7 miljoner euro (se de synpunkter som SACE SpA ingav den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 20, och bilaga 11 till dessa). När det gäller det inledande förvärvet av 70 % av Assedile låg priset till och med lägre än värderingsintervallet, 27 miljoner euro för 70 %, vilket hade motsvarat 38,5 miljoner euro för hela företaget. Priset för förvärvet av 30 % av Assedile den 6 mars 2008 fastställdes utifrån en ny värdering av Assedile, vilket föreskrevs i överenskommelsen med aktieägarna det datum de första 70 procenten köptes (den 30 september 2005). Priset motsvarade ett värde på cirka 41,8 miljoner euro för 100 %. SACE BT betalade därför resterande 14,8 miljoner euro 2008 (se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 15 september 2011, s. 10–11).

([88]) Enligt SACE BT:s årsrapport för 2008 (se s. 22–23) hade man till följd av den globala krisen omprövat strategin om internationell expansion och betonade i högre grad den inhemska marknaden. Eftersom KUP gjorde ett sämre finansiellt resultat än förväntat, och mot bakgrund av den ekonomiska situationen i Österuropa, gjorde styrelsen bedömningen att de investerade beloppen inte skulle kunna återvinnas.

([89]) SACE BT gjorde en förlust på 2,2 miljoner euro jämfört med förvärvsvärdet på 13,3 miljoner euro. I slutet av 2009 gjorde Ducroire en nedåtjustering på 12,3 miljoner euro för värderingen av sin andel på 66 % i KUP (för vilken man betalade 13,3 miljoner euro för 33 % och ytterligare 11,1 miljoner euro till SACE BT = 24,4 miljoner euro), se SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011, s. 22 och Ducroires årsrapport för 2009, s. 28.

(125) Enligt punkt 4.2 i meddelandet om exportkrediter uppmanades medlemsstaterna att inom ett år från offentliggörandet av meddelandet upphöra att bevilja vissa typer av statligt stöd, inklusive statlig återförsäkring, antingen direkt, eller indirekt via ett offentligt eller offentligt understött exportkreditförsäkringsföretag, på villkor som är mer gynnsamma än de som marknaden för privat återförsäkring kan erbjuda, vilket antingen leder till att försäkringsskyddet prissätts för lågt eller till att det artificiellt skapas en kapacitet som inte skulle uppstå på den privata marknaden (punkt 4.2 f). I punkt 4.2 anges vidare att befintliga kompletterande återförsäkringsarrangemang förblev tillåtna under en övergångsperiod förutsatt, bland annat, att statlig återförsäkring endast utgör en underordnad del av försäkringsföretagets totala återförsäkringspaket och att det ska vara möjligt för alla kreditförsäkringsföretag som uppfyller det gemensamma urvalskriteriet att erhålla statlig återförsäkring för marknadsmässiga risker. Det är uppenbart att den sistnämnda bestämmelsen inte följs i det aktuella ärendet eftersom staten tog hand om majoriteten av återförsäkringen. Dessutom införde den inte en ordning som är öppen för alla kreditförsäkringsföretag.

(126) Vid bedömningen av om det förekommer en fördel kommer kommissionen först att visa att åtgärden inte hade kunnat erhållas från resten av marknaden. För det andra kommer kommissionen att visa att SACE inte handlade som ett privat återförsäkringsföretag. För det tredje kommer kommissionen att visa att även om man tar hänsyn till att SACE var SACE BT:s moderbolag leder detta inte automatiskt till slutsatsen att SACE handlade på samma sätt som ett privat företag skulle ha gjort i motsvarande situation. För det fjärde kommer kommissionen att visa att den återförsäkring som SACE tillhandahöll ger SACE BT en fördel.

(127) Kommissionen noterar att för att förnya sitt återförsäkringsavtal för 2009 lyckades SACE BT den 30 januari 2009 anskaffa 25,85 % av excess of loss-återförsäkringen från marknaden för marknadsmässiga risker 2009 ([90]). Flera marknadsaktörer tillfrågades om och avböjde att tillhandahålla återförsäkring för den resterande delen trots påstådd lönsamhet (16 aktörer valde att inte delta). *"Efter flera försök att komma överens med marknadsaktörerna"* ([91]) beslutade SACE BT därför att försöka få den resterande excess of loss-återförsäkringen från SACE. SACE tecknade sig den 5 juni 2009 för 74,15 % av excess of loss-återförsäkringen på samma villkor i fråga om prioritering, kapacitet och premier som de privata återförsäkringsföretagen. Det är därför uppenbart att SACE:s tillhandahållande av 74,15 % av excess of loss-återförsäkringen inte kunde ha erhållits från resten av marknaden ([92]).

(128) För att fastställa huruvida en sådan åtgärd utgör en fördel är det nödvändigt att visa att SACE genom att bevilja åtgärden inte handlade som en privat investerare skulle ha gjort under liknande omständigheter. Kommissionen noterar att Italien och SACE själva har medgett att den globala finanskrisen i hög grad påverkade världsmarknaden för återförsäkringar och gav upphov till restriktiva återförsäkringsvillkor 2009. Detta har resulterat i att flera privata återförsäkringsföretag kraftigt har minskat sin kreditförsäkringskapacitet genom att de har minskat sin verksamhet inom denna sektor och i stället inriktat sig på lönsammare områden, vilket påverkade tillgången på denna typ av kreditförsäkring och återförsäkring på marknaden. För det andra berodde SACE BT:s misslyckande med att få tag på återförsäkring på marknaden även på den svåra finansiella situation som företaget befann sig i, och flera av de olika återförsäkringsföretag som deltog i diskussionerna om att förnya SACE BT:s återförsäkring var oroliga över företagets situation. SACE BT gjorde stora förluster 2008 (cirka 29,5 miljoner euro). Företagets svaga position gjorde att återförsäkringsrisken var större ([93]). Det sätt som de återförsäkringsföretag som deltog i återförsäkringen uppträdde på visar att utan en avsevärt högre avgift skulle en privat investerare endast ha tagit på sig en del av en sådan riskfylld återförsäkring. Ett privat återförsäkringsföretag skulle aldrig godta att täcka så mycket som 74 %, och detta på samma villkor som återförsäkringsföretagen behövde uppfylla för en mycket mindre procentandel av återförsäkringen. En rationell investerare skulle ha begärt en avgift som tar hänsyn till den högre risknivån ([94]). Den avgift som SACE tog ut borde därför i själva verket ha varit högre än den avgift som togs ut av de fem privata återförsäkringsföretagen för en mycket mindre procentandel av återförsäkringen ([95]). Kommissionen beräknar därför stödbeloppet i den andra åtgärden som skillnaden mellan den återförsäkringsavgift som ett privat återförsäkringsföretag skulle ha tagit ut för en såpass stor återförsäkringsandel och den avgift som faktiskt togs ut av SACE BT. I linje med kommissionens beslutspraxis ([96]) anser kommissionen att avgiften för en såpass stor återförsäkrings- och riskandel borde ha varit minst 10 % högre än den avgift som de privata återförsäkringstagarna tog ut för den mindre återförsäkrings- och riskandelen. Av det belopp på

([90]) Enligt Italiens synpunkter av den 8 april 2010 (s. 5, punkt 2), skyddet avser enbart marknadsmässiga risker.
([91]) Se bilaga 14 – ISVAP:s protokoll med resultatet av inspektionen av SACE BT, av den 11 oktober 2010 (*Verbale degli accertamenti ispettivi effettuati presso SACE BT, 11.10.2010*), s. 56, överlämnat av Italien den 5 mars 2012.
([92]) […].
([93]) […].
([94]) Se skäl 93 i kommissionens beslut K(2011) 7756 slutlig av den 23 november 2011 i ärende SA.27386 (C 28/10) – *Short-term export-credit insurance scheme – Portugal* (System för kortfristig exportkreditförsäkring – Portugal), ännu ej offentliggjort.
([95]) Se skäl 68 i kommissionens beslut K(2011) 7756 slutlig av den 23 november 2011 i ärende SA.27386 (C 28/10) – *Short-term export-credit insurance scheme – Portugal* (System för kortfristig exportkreditförsäkring – Portugal), ännu ej offentliggjort.
([96]) I beslutet om det portugisiska system för kortfristig exportkreditförsäkring (kommissionens beslut KOM(2011) 7756 final av den 23 november 2011 i ärende SA.27386 (C 28/10, skäl 93, ännu ej offentliggjort), har kommissionen utvecklat en metod för att beräkna det belopp som ska återkrävas (som förklaras i bilagan till det beslutet) som grundas på rimliga antaganden och normal marknadspraxis. Enligt denna metod är ett teoretiskt marknadspris för det skydd som staten beviljar lika med 110 % av det pris (i form av storleken på premien) som ett privat försäkringsföretag tar ut av varje enskild kund.

1,56 miljoner euro som SACE BT betalade till SACE utgör stödbeloppet 156 000 euro. Avslutningsvis noterar kommissionen att tilldelningen av en så stor återförsäkringsandel till ett enda företag eventuellt inte var förenlig med företagets allmänna principer om återförsäkring, dvs. att *"antalet återförsäkringsföretag som är* ([97]) *parter i avtalet ska vara sådant att det garanterar en lämplig riskfördelning"*. Av ovanstående skäl konstaterar kommissionen att SACE inte handlade som en privat investerare.

(129) När det gäller frågan huruvida ett moderbolag skulle ha tillhandahållit en så stor återförsäkringsandel i en situation där dotterbolaget inte kunde anskaffa tillräcklig återförsäkring till föreslaget pris på marknaden bör det noteras att ett sådant återförsäkringsavtal ökar moderbolagets exponering gentemot dotterbolagets verksamhet. I det aktuella ärendet befann sig SACE 2009 i en situation där det behövde en stor rekapitalisering och återförsäkring. Beslutet att bevilja denna åtgärd bör därför analyseras parallellt med beviljandet av den tredje och fjärde åtgärden. SACE:s styrelse övervägde faktiskt redan den 26 maj 2009 ([98]) både den andra, tredje och fjärde åtgärden för att stödja SACE BT ([99]). I likhet med slutsatsen av bedömningen av de åtgärderna skulle en privat investerare inte ha gått vidare med rekapitaliseringen utan skulle ha låtit företaget gå i konkurs. Slutsatsen måste därför bli att ett privat företag inte skulle ha tillhandahållit den andra åtgärden, eftersom denna ytterligare ökar moderbolagets exponering gentemot dotterbolaget.

(130) När det gäller frågan huruvida återförsäkringen gav SACE BT en fördel, vilket SACE har medgett (se skäl 70), gjorde åtgärden det möjligt för SACE BT att öka sin kapacitet att tillhandahålla kreditförsäkring och gjorde det således möjligt för företaget att teckna fler avtal än det annars hade kunnat göra. Utan denna åtgärd skulle SACE BT ha varit tvunget att täcka dessa risker i sin balansräkning/utsatt sitt eget kapital för större risk eller varit tvungen att ha erbjudit en åtminstone 10 % högre premie för att få samma återförsäkring (se skäl 128). Åtgärden gjorde det därför möjligt för SACE BT att erhålla återförsäkring till ett lägre pris, och dessutom gjorde återförsäkringen det möjligt för företaget att teckna fler försäkringar än det hade kunnat göra utan SACE:s återförsäkring eller bära en mindre del av risken för egen del.

(131) Kommissionen konstaterar att den andra åtgärden gav SACE BT en fördel motsvarande skillnaden mellan den avgift som SACE BT faktiskt betalade och den, minst 10 % högre, avgift som ett privat återförsäkringsföretag skulle ha begärt med tanke på den högre risk som det skulle ha tagit på sig.

V.1.1.4 Förekomsten av en fördel i den tredje och fjärde åtgärden

(132) I skäl 107 i beslutet att inleda förfarandet uppgav kommissionen att den hyste tvivel om att en privat aktör verkligen skulle ha investerat ett så stort belopp i SACE BT som det belopp som nu är föremål för bedömning. De italienska myndigheterna medger att den tredje och fjärde åtgärden täcker SACE BT:s behov av kapital för att klara effekterna av den ekonomiska krisen ([100]). I det dokument som diskuterades (*materiale per discussione*) vid SACE BT:s styrelsesammanträde den 31 mars 2009 anges att SACE BT *"behöver en rekapitalisering (ricapitalizzazione) på upp till 70 miljoner euro för att ha tillräckliga tillgångar för att täcka reserverna i slutet av 2009"* ([101]). I samma dokument anges att tillgångarna redan i slutet av första kvartalet 2009 inte räckte för att täcka reserverna, dvs. ett belopp på 23 miljoner euro behövdes i slutet av juni 2009 och 68 miljoner euro i slutet av 2009. I beslutet att inleda förfarandet anges att SACE BT inte verkade klara att täcka de förluster som gjordes i slutet av 2008 och att det vid den tidpunkten inte hade tillräckliga tillgångar för att täcka reserverna. SACE BT verkar inte ha kunnat vända sig till marknaden för att anskaffa det kapital som tillfördes bolaget eftersom företagets förväntade lönsamhet var dålig. Det finns inget som tyder på att SACE BT vid den tidpunkten hade ett positivt värde.

(133) I skäl 108 i beslutet att inleda förfarandet uppmanade kommissionen Italien att lämna synpunkter på huruvida den tredje åtgärden var nödvändig för att SACE BT skulle kunna fortsätta sin verksamhet, och om så var fallet vad kostnaderna skulle bli för SACE om det skulle sälja eller likvidera SACE BT. Kommissionen noterade att ett moderbolag skulle ha rekapitaliserat sitt dotterbolag, men bara om det fanns en rimlig möjlighet att bolaget åter skulle bli lönsamt ([102]). En investerare i en marknadsekonomi skulle inte ha skjutit till ytterligare kapital till SACE BT om de ekonomiska kostnaderna hade varit större än vid en likvidation av tillgångarna (dvs. vid försäljning av respektive investering).

([97]) […].
([98]) Vid den tidpunkten kände moderbolaget, SACE, redan till de stora förluster som SACE BT hade gjort första kvartalet 2009.
([99]) Se bilaga 1 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 26 maj 2009 (*Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 26 maggio 2009*), s. 4, överlämnat av Italien den 5 mars 2012.
([100]) Italiens synpunkter av den 8 juni 2010, s. 2.
([101]) Se Italiens synpunkter av den 8 juni 2010, bilaga 7, s. 29.
([102]) Se dom av den 21 januari 1999 i de förenade målen T-129/95, T-2/96 och T-97/96, REG 1999, s. II-00017, Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH och Lech-Stahlwerke GmbH mot kommissionen, punkt 116.

(134) I skälen 111 och 117 i beslutet att inleda förfarandet uppgav kommissionen att den hyste tvivel om huruvida den tredje och fjärde åtgärden var förenliga med kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. Kommissionen uppgav dessutom att de två åtgärderna tycktes ha gett SACE BT en fördel.

(135) I beslutet att inleda förfarandet (skäl 109) anges att den plan som gäller vid tidpunkten för investeringen är av central betydelse. Denna plan är betydelsefull eftersom en privat investerare endast skulle skjuta till nytt kapital till ett företag som går med förlust om investeraren förväntar sig att företaget kan återfå en rimlig lönsamhetsnivå. Annars skulle det investerade kapitalet bara gå till att betala tillbaka företagets befintliga skuld, utan att säkerställa att det kommer att gå med vinst i framtiden ([103]). Utan en övertygande ”omstruktureringsplan” skulle en rationell investerare inte investera ([104]).

(136) Kommissionen noterade att i affärsplanen för perioden 2010–2011 planerade SACE BT främst åtgärder för att öka sin marknadsandel och expandera sin verksamhet, snarare än åtgärder för att återställa lönsamheten, t.ex. kostnadsbesparingar och omstrukturering av affärsmodellen. SACE BT förväntade sig att öka sin marknadsandel på kreditförsäkringsmarknaden och borgensförsäkringsmarknaden upp till ett fastställt mål på 15 % 2011, och att bli den näst största aktören på kreditförsäkringsmarknaden 2011. När det gäller 2009 uppskattade SACE att det skulle rankas på tredje eller fjärde plats på kreditförsäkrings- och borgensförsäkringsmarknaden. När det gäller SACE BT:s distributionsnät angavs i planen bland annat att man skulle göra en bedömning av eventuella möjligheter till ytterligare förvärv. Dessutom bygger affärsplanen bland annat på yttre faktorer som en förbättring av ekonomin och marknaden och ett gradvist öppnande av återförsäkringsmarknaden 2011, snarare än på interna förändringar.

(137) De uppgifter som Italien och SACE har inkommit med under det formella granskningsförfarandet har inte förändrat kommissionens ursprungliga bedömning i beslutet att inleda förfarandet.

(138) Kommissionen anser fortfarandet att den tredje och fjärde åtgärden ska klassificeras som kapitalökning (*aumenti di capitale*). Även om transaktionen enligt Italien inte ökade aktiekapitalet (*capitale sociale*) konstaterar kommissionen att den hade en positiv inverkan på aktieägarnas eget kapital (*patrimonio netto*), som är en mer omfattande kategori än aktiekapital (*capitale sociale*), genom att kapital överfördes från moderbolaget SACE till SACE BT ([105]).

(139) Enligt SACE fattades beslutet om rekapitalisering av SACE BT utifrån en förväntad återgång till lönsamhet 2011.

(140) Kommissionen påminner emellertid om att SACE, när man beviljade den tredje åtgärden, inte hade tillgång till några uppdaterade finansiella prognoser eller en affärsplan som tog hänsyn till kapitaltillskottet och den senaste finansiella informationen. Det fanns därför inget skäl för SACE att förvänta sig att SACE BT åter skulle bli lönsamt.

(141) Det viktigaste dokumentet för SACE när det beviljade den fjärde åtgärden var affärsplanen för 2010–2011. Kommissionen noterar att denna affärsplan var ett mycket kort dokument, som bara angav de negativa utsikterna på marknaden och, i fråga om just SACE BT, endast tillhandahöll ett fåtal viktiga finansiella nyckeltal och siffer-uppgifter för 2010 och 2011. Framför allt innehöll affärsplanen uppgifter som visade att situationen på marknaden höll på att försämras (skadeprocenten blev gradvist sämre, och steg med 71,4 % mellan 2007 och 2008) och att förlusterna uppgick till ungefär halva omsättningen inom sektorn. I planen förutsågs dock en betydande förbättring av SACE BT:s nyckeltal på kreditförsäkringsmarknaden och att företaget skulle göra ett nollresultat 2011 (se tabell 5). I planen fanns emellertid inga detaljer om ändrad prissättning eller hur man skulle sänka kostnaderna för att nå detta mål.

(142) Det ska framhållas att prognosen i affärsplanen för 2010–2011 endast pekade på att företaget skulle nå ett nollresultat 2011. Det fanns emellertid inte något i planen som pekade på att situationen skulle förbättras efter 2011, och inte heller någon bedömning av SACE BT:s lönsamhet efter den tidpunkten (i själva verket nämndes inte ens möjligheten att företaget skulle gå med vinst efter 2011). Det mål som angavs i planen var dessutom begränsat till att se till att företaget slutade att gå med förlust och att ytterligare expandera företagets marknadsnärvaro. Däremot förväntades företaget inte gå med vinst i framtiden. Kommissionen anser därför att en försiktig investerare i en marknadsekonomi skulle ha krävt en tillförlitlig bedömning av att lönsamheten skulle återställas till lämplig nivå i framtiden.

([103]) Se kommissionens beslut 96/278/EG (EGT L 104, 27.4.1996, s. 25) – Iberia, punkt 15 i del VII.
([104]) Se dom av den 21 mars 1991 i mål C-305/89, Italien mot kommissionen (Alfa Romeo), REG 1991, s. I-1601, punkt 22, kommissionens beslut 94/662/EG (EGT L 258, 6.10.1994, s. 26) punkt 21 i del VII – Air France, och kommissionens beslut 97/789/EG (EGT L 322, 25.1.1997, s. 44) – Alitalia, punkt 6 i del VII.
([105]) Enligt SACE:s finansiella räkenskaper och bilagorna 5–7 till pm:en till räkenskaperna uppgick ökningen i den kontrollerade enheten SACE BT till 70 miljoner euro.

(143) Av protokollet från SACE:s styrelsemöte, där den tredje och fjärde åtgärden godkändes, framgår det dessutom att SACE gick med på kapitaliseringsåtgärderna för att täcka förlusterna och för att uppfylla de lagstadgade kraven, och på så sätt göra det möjligt för företaget att fortsätta sin verksamhet. I protokollet gjordes ingen bedömning av företagets framtida lönsamhet. Styrelsen övervägde inte en eventuell likvidering av SACE BT, och jämförde inte ett likvideringsscenario med det valda alternativet att skjuta till ytterligare kapital till företaget i svårigheter. Följaktligen varken krävde eller övervägde styrelsen därför en bedömning av likvideringskostnader, och styrelsen är därför inte i stånd att konstatera att kapitaltillskottet skulle ha gett ett bättre ekonomiskt resultat än en likvidering av företaget.

(144) Till följd av ovanstående konstaterar kommissionen att SACE, när det antog dessa åtgärder, inte gjorde någon bedömning av huruvida tillhandahållandet av detta ytterligare kapital var mer ekonomiskt fördelaktigt för aktieägarna än en likvidering av dotterbolaget. Med tanke på omständigheterna på marknaden och i avsaknad av prognoser om att SACE BT skulle gå med vinst vid den tidpunkten, skulle en försiktig marknadsaktör inte ha gått vidare med investeringen utan att ha övervägt dessa aspekter. Redan av det skälet kan det konstateras att SACE inte uppträdde som en försiktig marknadsaktör, och att kapitaltillskotten i form av den tredje och fjärde åtgärden därför ska klassificeras som statligt stöd.

(145) För helhetens skull måste kommissionen dessutom tillägga att den inte kan ställa sig bakom SACE:s argument att efterlevnaden av det lagstadgade kapitalkravet skulle ha räckt för att en privat investerare i en marknadsekonomi skulle ha skjutit till ytterligare kapital till ett företag. Som anges i kommissionens meddelande om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget (meddelandet om principen om en privat investerare i en marknadsekonomi) ([106]) är investerare ofta enligt lag skyldiga att bidra med ytterligare kapital till företag vars kapitalbas på grund av konstanta förluster har sjunkit under en på förhand fastställd nivå. Som svar på medlemsstaternas påståenden att dessa kapitaltillskott inte kan anses utgöra stöd eftersom de bara fullgör en lagstadgad skyldighet innebär kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi att privata investerare i en sådan situation hade undersökt alla andra alternativ – inklusive likvidering eller avveckling ([107]) – och valt det ekonomiskt mest fördelaktiga alternativet.

(146) I det aktuella ärendet anser kommissionen att SACE kunde ha låtit SACE BT gå i konkurs, eftersom företaget var ett aktiebolag med begränsat ansvar. SACE var inte skyldigt att täcka SACE BT:s skulder. SACE har rätt som hävdar att privata investerare kan ta hänsyn till andra överväganden som företagets goda namn ([108]). I domen i målet ENI-Lanerossi slog EU-domstolen fast att ett moderbolags beslut att under en begränsad tid kompensera förluster i ett av sina dotterbolag som ”befinner sig i övergående svårigheter men, eventuellt efter en omstrukturering, är i stånd att åter bli lönsamt”, inte bara kan motiveras av möjligheten att få en indirekt vinst, utan även av andra skäl, som omsorg om koncernens goda namn eller en omläggning av verksamheten ([109]). Domstolen slog emellertid fast att om det inte finns några som helst utsikter till vinst, ens på lång sikt, ska sådana tillskott anses utgöra statlig stöd ([110]). I enlighet med fast rättspraxis har dessa argument följaktligen ringa betydelse i samband med tillämpningen av kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi, när det vid tidpunkten för kapitaltillskottet inte fanns något som tydde på att SACE BT kunde gå med vinst efter 2011, inte ens på lång sikt.

(147) Italien och SACE har dessutom inte tillhandahållit några uppgifter för att styrka och kvantifiera de negativa ekonomiska effekter som den påstådda försämringen av SACE:s goda namn skulle få för företaget.

(148) Kommissionen noterar dessutom att SACE:s försäkringsverksamhet bedrivs med en statlig garanti. De försäkrade parterna vet följaktligen att staten garanterar att de betalas den ersättning de har rätt till enligt försäkringarna. Kommissionen kan därför inte förstå varför SACE:s försäkringskunder skulle bli oroliga om ett dotterbolag till SACE, som inte har en statlig garanti och som är ett aktiebolag med begränsat ansvar, skulle likvideras. Italien och SACE har inte tillhandahållit någon motivering till varför den del av SACE:s verksamhet som bedrivs med den statliga garantin skulle påverkas.

([106]) Kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget och av artikel 5 i direktiv 80/723/EEG på offentliga företag i tillverkningsindustrin, EGT C 307, 13.11.1993, s. 3.

([107]) Kommissionens meddelande till medlemsstaterna om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i EEG-fördraget, punkt 36.

([108]) SACE citerar även den ändrade inriktningen på affärsverksamheten som ett av argumenten (Se SACE:s synpunkter av den 5 maj som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 36.). På en specifik fråga från kommissionen medger Italien emellertid i praktiken att SACE inte räknar med några betydande förändringar av SACE BT:s affärsverksamhet (se SACE:s svar på begäran om upplysningar, av den 15 september 2011, s. 13).

([109]) Se dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen (ENI-Lanerossi), REG 1991, s. I-1433; svensk specialutgåva volym 11, s. I-155, punkt 21.

([110]) Se dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, Italien mot kommissionen (ENI-Lanerossi), REG 1991, s. I-1433; svensk specialutgåva volym 11, s. I-155, punkt 22.

(149) Eftersom SACE:s försäkringsverksamhet omfattas av en statlig garanti anser kommissionen dessutom att denna verksamhet inte utgör en marknadsverksamhet som en privat aktör hade kunnat bedriva (närmare bestämt utgör garantin för SACE:s försäkringsverksamhet inte stöd, eftersom det anses att denna verksamhet inte erbjuds på marknaden och det därför inte råder någon risk för att konkurrensen ska snedvridas). Vid bedömningen av huruvida en privat investerare i samma position som SACE skulle ha låtit ett dotterbolag som SACE BT gå i konkurs eller rekapitaliserat det, anser kommissionen att man inte kan ta hänsyn till de eventuellt negativa effekter som en likvidering av SACE BT skulle ha fått för den verksamhet som SACE inte bedriver på marknaden, eftersom en privat investerare aldrig hade kunnat bedriva en sådan verksamhet.

(150) Vid den tidpunkt då SACE vidtog den tredje och fjärde åtgärden gjorde SACE som sagt inte någon jämförelse mellan ett likvideringsscenario och det valda alternativet att tillföra ytterligare kapital till SACE BT trots företagets svårigheter. För helhetens skull kommer kommissionen i nedanstående punkter i vilket fall som helst visa att om SACE hade gjort en sådan jämförelse hade det insett att en likvidering av SACE BT hade varit lämpligare än att skjuta till ytterligare 70 miljoner euro till SACE BT trots företagets svårigheter.

(151) För att avgöra huruvida SACE, som ensam ägare till SACE BT, gjorde bättre i att investera ytterligare 70 miljoner euro i SACE BT i stället för att likvidera det (avveckla verksamheten) måste man jämföra de förväntade, eventuella, kassaflödena till SACE som aktieägare i scenariot med likvidering (avveckling) med de kassaflöden som förväntas i scenariot med kapitaltillskott. Utifrån de uppgifter som har lämnats har Italien och SACE inte vid den aktuella tidpunkten (och inte heller i efterhand) gjort någon värdering av andelen eget kapital i SACE BT före eller efter tillskottet.

(152) Kommissionen noterar att i slutet av maj 2009 och i början av juli 2009, när SACE:s styrelse beslutade att bevilja den tredje och fjärde åtgärden, förväntade man redan att SACE BT, utöver de stora förlusterna 2008 (29,5 miljoner euro), skulle fortsätta att göra stora förluster 2009 (53,4 miljoner euro ([111])). Det återstående kapitalet i slutet av 2009 beräknades därför uppgå till 24,2 miljoner euro. Framför allt var i slutet av första kvartalet 2009 SACE BT:s bokförda värde av eget kapital (med hänsyn till förlusterna på 22,6 miljoner euro under den perioden) 55 miljoner euro samtidigt som de förväntade förlusterna för hela 2009 uppgick till 53,4 miljoner euro. I ett scenario som beaktar situationen före tillskottet skulle det förväntade bokförda värdet av eget kapital i slutet av 2009 vara skillnaden mellan det bokförda värdet första kvartalet 2009, dvs. 55 miljoner euro, och resten av de förväntade förlusterna för det året, dvs. 30,8 miljoner euro (53,4 miljoner euro minus 22,6 miljoner euro), lika med 24,2 miljoner euro.

(153) I ett scenario som beaktar situationen efter tillskottet skulle det bokförda värdet av eget kapital ha ökat med rekapitaliseringsbeloppet (70 miljoner euro) och uppgå till 94,2 miljoner euro.

(154) I detta sammanhang ska det noteras att i likvideringsscenariot har aktieägarna bara rätt till de intäkter som eventuellt återstår efter att alla företagets skulder har betalats och efter att alla kostnader för likvideringen har dragits av. Resultatet av likvideringen beror på vad företagets tillgångar är värda och hur lätta de är att sälja.

(155) Även vid en mycket försiktig bedömning anser kommissionen att SACE i likvideringsscenariot troligen inte skulle ha fått tillbaka något av sin investering i SACE BT.

(156) För att kunna bedöma hur attraktivt kapitaltillskottet på 70 miljoner euro till SACE BT var i jämförelse med likvideringsscenariot måste man i nästa steg bedöma hur mycket företaget var värt (dvs. marknadsvärdet för 100 % av andelarna i företaget) efter kapitaltillskottet på 70 miljoner euro.

(157) Om företagets värde efter 2009 års kapitaltillskott var lika med eller högre än 70 miljoner euro skulle en privat investerare ha varit benägen att gå vidare med investeringen.

(158) Ett sådant värde på företaget beror på beräkningen av det nuvarande värdet på framtida kassaflöden till aktieägarna.

(159) I det avseendet påminner kommissionen om att det i den affärsplan och/eller de prognoser som gällde vid den aktuella tidpunkten inte förväntades någon ström av framtida vinster som kunde visa att marknadsvärdet skulle ligga i närheten av 70 miljoner euro. Eftersom företaget inte var lönsamt före krisen kunde man dessutom inte förvänta sig att det automatiskt skulle återfå lönsamheten när den makroekonomiska situationen och de finansiella marknaderna normaliserades. Kommissionens slutsats är därför att det, i avsaknad av några prognoser om förväntat kassaflöde till SACE BT, inte fanns något som tydde på att detta företags marknadsvärde efter den tredje och fjärde åtgärden skulle vara lika med eller högre än 70 miljoner euro. En försiktig investerare skulle därför ha föredragit att låta SACE gå i konkurs (eller sälja det, om det gick att hitta en köpare) i stället för att gå vidare med rekapitaliseringen. Denna kompletterande analys visar således att SACE, när det beviljade den tredje och fjärde åtgärden, inte handlade som en privat investerare i en marknadsekonomi.

([111]) *Källa:* Italiens synpunkter av den 8 juni 2010, bilaga 7, s. 28.

(160) För det andra skulle en investerare ha kunnat använda en annan indikator för att värdera företaget, såsom metoden att multiplicera ett s.k. P/B-tal (marknadspriset/bokfört värde) – som man får fram genom jämförbara företag vars aktier handlas på börsen – med företagets bokförda värde.

(161) Såvitt kommissionen vet är Euler-Hermes det enda europeiska kreditförsäkringsföretaget som är börsnoterat, och det är således dess P/B-tal som måste användas. Det är ett företag med relativt låg risk ([112]), eftersom det har visat sig klara de tidigare nedgångarna relativt bra. Det gick med vinst 2008 och första kvartalet 2009 och betalade till och med utdelning 2008. Värdet på ett företag med högre risk, såsom SACE BT, skulle därför understiga det värde som man får fram genom att tillämpa Euler-Hermes P/B-tal. Euler-Hermes P/B-tal första kvartalet 2009 var cirka 0,60 ([113]). Om detta tal skulle tillämpas på SACE BT:s förväntade bokförda värde i slutet av 2009 (94,2 miljoner euro) skulle värdet på företaget uppgå till 56,52 miljoner euro, om företagens riskprofiler hade varit jämförbara.

(162) Kommissionen konstaterar emellertid att SACE BT inte var lönsamt före krisen (till skillnad från vad som anges i dess egen affärsplan) och att det inte fanns någon affärsplan som visade att det hade möjlighet att återställa sin lönsamhet. Vid den aktuella tidpunkten kan det därför ha ansetts varit ett företag med betydligt högre risk än Euler-Hermes. SACE BT:s värde då åtgärderna beviljades skulle därför ha varit betydligt lägre än 56,52 miljoner euro.

(163) Italien medgav dessutom att omständigheterna på marknaden var sådana att kreditförsäkringsföretagen vid den aktuella tidpunkten hade ett mycket lågt marknadsvärde ([114]).

(164) I likhet med tillämpningen av en värdering grundad på framtida kassaflöden skulle avslutningsvis tillämpningen av en värdering med hjälp av P/B-tal också få en privat investerare att dra slutsatsen att denne gör bäst i att låta sitt dotterbolag gå i konkurs än att investera ytterligare 70 miljoner euro i det.

(165) Mot bakgrund av ovanstående analys kan det dessutom konstateras att SACE befann sig i en sämre position efter att ha beviljat den tredje och fjärde åtgärden än i likvideringscenariot.

(166) Kommissionen konstaterar vidare att, vilket SACE har betonat, flera marknadsinvesterare sköt till ytterligare kapital till sina exportkreditdotterbolag under krisen. Med tanke på den stora osäkerheten och det akuta läget hade dessa investerare vid tidpunkten för sina investeringar kanske inte tillgång till fullständiga prognoser. De kreditförsäkringsföretag som hade rekapitaliserats av sina aktieägare hade emellertid varit lönsamma före krisen. Det var därför troligare att dessa företag kunde återställa sin lönsamhet. SACE BT hade emellertid en historik fylld med förluster. Ställd inför ett dotterbolag som redan gick med förlust eller bara gjorde nollresultat åren före krisen (medan företagets affärsplan förutsåg en stadigt växande lönsamhet), skulle en privat investerare vara mer tveksam till att göra ett stort kapitaltillskott. Investeraren skulle kontrollera om det fanns någon chans att det företaget en dag skulle bli tillräckligt lönsamt. Kommissionen konstaterar att det inte gjordes några finansiella prognoser under 2009 som visade hur lönsamheten skulle återställas. En försiktig investerare skulle under sådana omständigheter inte investera i företaget genom att tillföra företaget ytterligare ett stort kapitalbelopp.

(167) SACE hävdar att SACE BT fortfarande befann sig i startfasen och att det därför var svårare för företaget att hantera effekterna av den finansiella krisen. För det första konstaterar kommissionen att SACE BT 2008, det år som krisen bröt ut, redan var inne på sitt fjärde verksamhetsår. Enligt kommissionens praxis betraktas ett företag i princip som nybildat de tre första åren efter det att verksamheten inletts på det berörda verksamhetsområdet ([115]). För det andra, även om SACE BT verkligen hade befunnit sig i en startfas är det oklart hur detta skulle ha påverkat tillämpningen av kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. En privat investerare skulle fortfarande ha jämfört företagets förväntade marknadsvärde efter rekapitaliseringen (grundat på förväntad lönsamhet), och jämfört detta med alternativet att låta företaget gå i konkurs eller sälja det. Italien och SACE har inte visat att SACE, på grund av att SACE BT befann sig i en startfas, kunde ha förväntat sig att företaget skulle bli mer lönsamt i framtiden. Som påpekades i skäl 77 visade den enda affärsplan som fanns att tillgå vid den aktuella tidpunkten bara att företaget åter skulle göra ett nollresultat 2011. Planen visade dock inte att det skulle gå med vinst igen.

([112]) Dess betavärde, som mäter hur riskfyllt företaget är jämfört med hela den finansiella marknaden, var 0,8 åren 2000–2004, där 1 motsvarar hela den finansiella marknadens risk.

([113]) Källa för de uppgifter som används i denna beräkning: för bokfört värde av eget kapital – http://www.eulerhermes.com/finance/financial-resources/Documents/Financial-results/2009/Q1/Q1-2009-Presentation-analysts.pdf, för pris per aktie: http://www.eulerhermes.com/finance/share/share-price.aspx

([114]) I redovisningen av sina resultat för första kvartalet 2009 den 6 maj 2009 förklarade Euler-Hermes att världen upplevde den djupaste recessionen på 50 år och att företagskonkurserna ökade (se s. 5 och 7 i den redovisning som finns tillgänglig på följande webbplats: http://www.eulerhermes.com/finance/financial-resources/Documents/Financial-results/2009/Q1/Q1-2009-Presentation-analysts.pdf).

([115]) Se kommissionens meddelande – *Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter*, EUT C 244, 1.10.2004, s. 2, punkt 12.

(168) Kommissionens slutsats är därför att den tredje och fjärde åtgärden ger SACE BT en fördel, genom att det tillförs kapital som det inte hade kunnat anskaffa på marknaden. Tack vare detta kapital kunde företaget överleva trots att det inte fanns något som tydde på att det skulle gå med vinst, inte ens på lång sikt.

V.1.2. *Huruvida åtgärderna kan tillskrivas staten och statliga medel*

(169) I skälen 73–78 i beslutet att inleda förfarandet tillämpade kommissionen samma indikatorer som i domen i målet Stardust Marine ([116]) för att styrka att åtgärden kan tillskrivas staten, eftersom SACE helt ägs av staten. Enligt fast rättspraxis (se särskilt domen i målet Stardust Marine) ska det, även om staten kan kontrollera ett offentligägt företag och utöva ett dominerande inflytande över dess transaktioner, nämligen inte automatiskt antas att denna kontroll faktiskt utövas i ett konkret fall. Det är följaktligen nödvändigt att undersöka om de offentliga myndigheterna ska anses ha varit delaktiga på ett eller annat sätt i dessa åtgärder.

(170) I domen i målet Stardust Marin anges trots det följande:

"53. *Det kan i detta hänseende inte krävas att det genom en utförlig undersökning skall visas att myndigheterna har uppmuntrat det offentligägda företaget att vidta de aktuella stödåtgärderna. Med beaktande av det nära sambandet mellan staten och offentligägda företag finns det nämligen, för det första, en verklig risk att staten beviljar stöd via dessa företag på ett föga öppet sätt och med åsidosättande av fördragets bestämmelser om statligt stöd.*

54. *På grund av dessa nära relationer mellan staten och det offentligägda företaget är det, för det andra, i allmänhet mycket svårt för en utomstående att i ett konkret fall bevisa att ett sådant företag faktiskt har vidtagit stödåtgärder på myndigheternas begäran.*

55. *Av dessa skäl finner domstolen att det kan härledas ur omständigheterna i det enskilda fallet och det sammanhang i vilket åtgärden vidtagits att en stödåtgärd som vidtagits av ett offentligägt företag kan tillskrivas staten.*"

(171) Därefter angav domstolen följande indikatorer för att avgöra om en stödåtgärd som vidtagits av ett offentligägt företag kan tillskrivas staten: i) att företaget i fråga inte kunde fatta det klandrade beslutet utan att ta hänsyn till myndigheternas krav, ii) att, bortsett från de omständigheter av institutionell karaktär som band de offentliga företagen till staten, skulle dessa företag, vilka förmedlat stödet, ta hänsyn till anvisningarna av ett centralt regeringsorgan, dvs. Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica (CIPE), iii) huruvida företaget införlivats med den offentliga förvaltningen, iv) vilken verksamhet företaget bedriver och om denna utövas på marknaden under normala konkurrensvillkor i förhållande till privata företag, v) frågan om företagets organisationsform är offentligrättslig eller om det omfattas av den allmänna bolagsrätten, vi) hur starkt inflytande myndigheterna har över företagets förvaltning och (vii) alla omständigheter som i det enskilda fallet pekar mot att de offentliga myndigheterna är delaktiga eller *att det är osannolikt att de inte är delaktiga i en åtgärd. Även åtgärdens omfattning*, dess innehåll och villkoren för dess genomförande *ska beaktas.*

(172) Kommissionen konstaterade dessutom i skäl 79 i beslutet att inleda förfarandet att det var ytterst osannolikt att de åtgärder som är föremål för den aktuella undersökningen hade antagits utan att staten hade varit delaktig.

(173) I sitt svar på beslutet att inleda förfarandet vidhåller Italien och SACE att ingen av de fyra åtgärderna kan tillskrivas staten eftersom besluten fattades av SACE, som handlade helt oberoende av staten. Italien har anfört ytterligare faktiska omständigheter och motiv till varför åtgärderna inte kan tillskrivas staten.

(174) För att bedöma den rättspraxis som Italien har åberopat ska det noteras att i det kommissionsbeslut som diskuteras i domen i målet **Olympic Airways** nämndes Stardust Marine-kriterierna, men de tillämpades egentligen inte. Domstolen konstaterade att kommissionen i själva verket bara antog att åtgärden kunde tillskrivas den grekiska staten, utan att ge någon motivering till stöd för sitt antagande ([117]). Domstolen fann därför att kommissionens resonemang inte räckte för att fastställa att det i det målet rörde sig om stöd som kunde tillskrivas staten, eller att åtgärden i sig kunde tillskrivas staten.

([116]) Dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, Stardust Marine, REG 2002, s. 4397.
([117]) Dom av den 12 september 2007 i mål T-68/03, Olympic Airways mot kommissionen, REG 2007, s. II-2911, punkterna 312–319.

(175) När det gäller den dom i målet **SIC** ([118]) som de italienska myndigheterna har åberopat noterar kommissionen att förstainstansrätten i den domen bekräftade kommissionens bedömning att vissa omtvistade beslut i det tidigare statligt ägda företaget Portugal Telecom (som innebar att företaget godtog att det statliga tv-bolaget RTP betalade sina nätavgifter för sent) inte kunde tillskrivas staten. Förstainstansrättens dom grundades emellertid på de specifika omständigheterna i det målet. Framför allt konstaterade förstainstansrätten i domen i målet **SIC** – bland annat – att kommissionens bedömning att betalningslättnaderna huvudsakligen orsakades av en tvist mellan RTP och Portugal Telecom om avgiftens storlek inte hade motsagts av sökanden ([119]). Dessutom konstaterade förstainstansrätten att kommissionen hade konstaterat, utan att ha motsagts av sökanden, att Portugal Telecoms uppträdande inte förändrades efter privatiseringen ([120]). Det är därför uppenbart att förstainstansrättens bedömning rörde en specifik situation som klart skiljer sig från situationen i detta beslut.

(176) Kommissionen har funnit ytterligare bevis på att åtgärderna kan tillskrivas staten i den kompletterande dokumentation som Italien och SACE har ingett. På samma sätt som i beslutet att inleda förfarandet används Stardust Marine-indikatorerna i detta beslut för att pröva om den andra, tredje och fjärde åtgärden kan tillskrivas staten.

(177) Även om SACE inte har införlivats med den offentliga förvaltningen och inte utövar offentlig makt anser kommissionen att följande allmänna indikatorer visar att de åtgärder som SACE har beviljat kan tillskrivas staten ([121]):

a) Alla ledmöter i SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*) nomineras på förslag av den italienska staten, i enlighet med artikel 6.2 i lagstiftningsdekret nr 269/2003 ([122]).

b) SACE bedriver inte sin verksamhet ”på marknaden under normala konkurrensvillkor”:

i) Målet för SACE 2004 var (och är fortfarande) att upprätthålla och främja den italienska ekonomins konkurrenskraft, och bolaget täcker huvudsakligen icke-marknadsmässiga risker i den mening som avses i meddelandet om exportkrediter (dvs. det bedrev verksamhet på ett område som inte anses omfattas av normala konkurrensvillkor på marknaden).

ii) SACE:s verksamhet har alltid omfattats av en statlig garanti, vilket enligt reglerna för statligt stöd inte är tillåtet för andra offentliga företag som konkurrerar med privata marknadsaktörer.

iii) SACE:s finansiella rapporter kontrolleras av den italienska revisionsmyndigheten, och ekonomi- och finansministeriet måste lämna årsrapporter om företagets verksamhet till det italienska parlamentet.

iv) När det gäller statens inflytande över tilldelningen av SACE:s resurser ska CIPE inte senare än den 30 juni varje år överlägga om de finansiella prognoserna och de finansiella behoven kopplade till vissa risker och definiera övergripande gränser för de icke-marknadsmässiga risker som SACE ska ta på sig, och detta separat för de garantier vars löptid understiger respektive överstiger 24 månader ([123]).

c) I SACE BT:s bolagsordning anges att utöver de rättliga bestämmelser som privata försäkringsföretag vanligtvis omfattas av omfattas SACE BT även av ett lagkrav ([124]) som innebär att om en ny juridisk enhet bildas för att täcka marknadsmässiga risker bör SACE inte inneha mer än 30 % av en sådan enhets kapital. Således tycks den italienska staten även efter bildandet av SACE BT ha haft inflytande över det kontinuerliga stödet (den andra, tredje och fjärde åtgärden) i sådan omfattning att det på grund av ovannämnda lagkrav var uteslutet att alla sådana risker kunde avvecklas och/eller säljas till en marknadsaktör ([125]).

([118]) Dom av den 26 juni 2008 i mål T-442/03, SIC mot kommissionen, REG 2008, s. II-1161.
([119]) Ibidem punkt 110.
([120]) Ibidem punkt 105.
([121]) Se punkterna 52, 54, 55 och 56 i domen i målet Stardust Marine.
([122]) Se även artikel 13.2 i SACE:s bolagsordning, som finns tillgänglig på följande webbplats: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/normativa/nuovo_statuto.pdf
([123]) Se dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, Stardust Marine, REG 2002, s. I-4397, punkt 55, som hänvisar till domen av den 21 mars 1991 i det ovannämnda målet C-303/88, Italien mot kommissionen, punkterna 11 och 12, och domen av den 21 mars 1991 i det ovannämnda målet C-305/89, Italien mot kommissionen, punkterna 13 och 14.
([124]) Artikel 6.12 i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003, som efter ändringar omvandlades till lag nr 326 av den 24 november 2003.
([125]) I detta sammanhang ska det noteras att vid bedömningen av den första åtgärden hade SACE BT samrått med ekonomi- och finansministeriet om hur stort aktiekapitalet skulle vara. Se bilaga 2 – Protokoll från SACE:s styrelsemöte den 28 april 2004 *(Verbale della Riunione del Consiglio di Amministrazione di SACE SpA, 28 aprile 2004)* – till SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet, s. 74 – 75: *”… när det gäller aktiekapitalet i SACE 2 [det tillfälliga namnet på det nya bolag som skulle bildas, och som sedermera blev SACE BT], fastställdes detta efter samråd med ekonomi- och finansministeriet, preliminärt till 100 miljoner euro” (”… riguardo all'ammontare del capitale sociale di Sace 2, sentito il Ministero dell'Economia e delle Finanze, esso e stato preliminarmente quantificato in 100 milioni di euro”.)*

(178) Utöver de allmänna indikatorerna i skäl 177 finns det andra indikatorer som är specifika för den andra, tredje och fjärde åtgärden:

a) Två av de fyra ledamöterna (*Consiglieri*) i SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*) hade ledande befattningar inom den italienska förvaltningen ([126]) – nämligen i f.d. ministeriet för utlandshandel (numera ministeriet för ekonomisk utveckling) och utrikesministeriet – när den andra, tredje och fjärde åtgärden beviljades. Tack vare denna ställning förklarade den ledamot av SACE:s styrelse som även hade en ledande befattning i utrikesministeriet (befullmäktigad minister, generaldirektör för multilateralt ekonomiskt och finansiellt samarbete vid utrikesministeriet) vid SACE:s styrelsesammanträde den 1 april 2009 att en minskning av försäkringskapaciteten inte skulle inträffa ”varken inom sektorn för marknadsmässiga risker, eller i fråga om icke-marknadsmässiga risker” ([127]). Den andra ledamoten i SACE:s styrelse som också hade en ledande befattning inom ministeriet för utlandshandel (numera ministeriet för ekonomisk utveckling – direktör för den allmänna avdelningen för internationaliseringspolitiken inom ministeriet för utlandshandel) förklarade vid samma sammanträde med SACE:s styrelse den 1 april 2009 att ”det stöd som tillhandhålls systemet [av italienska företag] genom SACE:s verksamhet inte alltid syns så tydligt utåt, vilket även sammanfaller med vikten av att stödja SACE BT, även genom rekapitaliseringen av detta företag” ([128]).

b) Moderbolaget SACE och andra bolag inom koncernen, således även SACE BT, ansågs ha stor betydelse för den ekonomiska återhämtningen i Italien. Vid sitt sammanträde den 1 april 2009 framhöll SACE:s styrelse vikten av att stödja SACE BT, och att SACE genom sitt stöd fullgör sin institutionella uppgift att hjälpa italienska företag ([129]). Denna ståndpunkt upprepades i pressmeddelandet av den 1 april 2009 om offentliggörandet av SACE-koncernens konsoliderade resultat ([130]). I pressmeddelandet angavs att *”styrelsen framhöll SACE-koncernens roll när det gäller att stödja den italienska ekonomin. Denna roll har en extra stor strategisk betydelse i den rådande ekonomiska och finansiella situationen, som inte bara är en vanlig konjunkturnedgång. Styrelsen är övertygad om att SACE:s finansiella åtgärder och sakkunskap på ett avgörande sätt kan bidra till den ekonomiska återhämtningen i Italien”*. Sådana uttalanden bekräftar ovannämnda slutsats att SACE:s verksamhet inte enbart är vinstinriktad och bedrivs på marknaden under normala konkurrensvillkor ([131]). På så sätt skiljer sig SACE från andra statliga bolag som enbart drivs i vinstsyfte, och som har som enda mål att generera avkastning på eget kapital och fördela de vinster som görs i form av utdelningar. Detta styrker slutsatsen att SACE har använts av staten som ett verktyg för att huvudsakligen främja landets ekonomiska utveckling. På samma sätt framgår det av protokollet från SACE:s styrelsesammanträde den 26 maj 2009, där styrelsen förklarade att den hade för avsikt att stödja SACE BT via den andra, tredje och fjärde åtgärden, att detta stöd även motiverades av SACE BT:s roll som ett organ som bidrog till italienska företags utveckling ([132]). Dessutom förefaller de åtgärder till förmån för SACE BT som vidtagits under finanskrisen även kunna kopplas till koncernens roll för att stödja den ekonomiska återhämtningen i Italien.

([126]) År 2004, när SACE omvandlades till ett aktiebolag och den första åtgärden beviljades behöll de flesta av ledamöterna i SACE:s styrelse (*Consiglio di Amministrazione*) sina tjänster i den italienska förvaltningen, dvs. i ekonomi- och finansministeriet, i utrikesministeriet och i andra offentliga institutioner (Institutet för att främja industrin – *Istituto per la Promozione Industriale*), tillsynsmyndigheten på kommunikationsområdet (*Autorità per le garanzie nelle comunicazioni*) och det italienska institutet för utlandshandel (*Istituto nazionale per il Commercio Estero*). Framför allt behöll SACE:s styrelseordförande sin tjänst i ekonomi- och finansministeriet. Till hans ansvarsområden hörde internationella finansiella förbindelser.

([127]) Se bilaga 8 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 1 april 2009 (*Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 1 aprile 2009*), s. 8, överlämnat av Italien den 5 mars 2012:
”… (iii) sull'opportunità che, in tale ottica, non vi sia una diminuzione di volume tanto sul versante assicurativo 'non a mercato' quanto sel versante dell'assicurazione dei rischi a mercato”.

([128]) Se bilaga 8 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 1 april 2009 (*Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 1 aprile 2009*), s. 9, överlämnat av Italien den 5 mars 2012:
”*… l'attività di support al sistema delle imprese svolta dalla SACE non sempre viene chiaramente percepita all'esterno, concordando, altresì, sull'importanza del percorso di sostegno a SACE BT, anche mediante la ricapitalizzazione della stessa*”.

([129]) Se bilaga 8 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 1 april 2009 *(Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 1 aprile 2009)*, s. 8, överlämnat av Italien den 5 mars 2012:
”*… (ii) l'importanza del percorso di sostegno a SACE BT, mediante il quale il Gruppo SACE adempie alla propria funzione istituzionale di supporto al sistema delle imprese italiane*.”

([130]) Se s. 1 i pressmeddelandet, som finns tillgängligt på följande webbplats: http://www.sace.it/GruppoSACE/export/sites/default/download/comunicati/2009/20090401_-_Comunicato_Bilancio_2008_Gruppo_SACE_e_controllate_-_final__11_.pdf

([131]) SACE var ett offentligrättsligt organ och omvandlades till aktiebolag den 1 januari 2004, dvs. endast kort innan SACE BT bildades och den första åtgärden beviljades. Den omständigheten att SACE BT skapades med ett kapital på 105,8 miljoner euro strax efter SACE:s ändrade rättsliga ställning tyder dessutom på att det beslut om omorganisation av SACE som staten fattade 2004 även innefattade bildandet av SACE BT.

([132]) Se bilaga 1 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 26 maj 2009 *(Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 26 maggio 2009)*, s. 3–4, Italiens synpunkter av den 5 mars 2012:
”[…]”.

c) Det finns tillräckligt med inslag för att hävda att SACE BT går längre än målen för en privat ekonomisk aktör. Detta uppmärksammades också vid SACE BT:s styrelsesammanträde (*Consiglio di Amministrazione)* den 27 maj 2009 om diskussionerna om SACE BT:s reviderade budget för 2009, där det behövdes en rekapitalisering på 70 miljoner euro för att uppfylla solvenskapitalkraven: *"[…]"* ([133]) ([134]).

(179) När det gäller den andra åtgärden, SACE:s riskhanteringsavdelning, ställde sig SACE, i ett pm av den 19 mars 2009 ([135]) (som hade till syfte att kontrollera om SACE:s förväntade lönsamhet till följd av återförsäkringsavtalet stod i proportion till riskerna) positivt till hur SACE hade hanterat företagets delaktighet i återförsäkringsavtalet. Vid sitt sammanträde den 1 april 2009 godkände SACE:s styrelse SACE:s deltagande i SACE BT:s excess loss-avtal för det belopp som inte täcktes av återförsäkringsföretagen på marknaden upp till en potentiell förlust på 48 miljoner euro, på samma villkor som de privata återförsäkringsföretagen hade godtagit. Denna åtgärd till förmån för SACE BT skulle hjälpa företaget att bibehålla sin försäkringskapacitet, framför allt gentemot små och medelstora företag ([136]).

(180) Kommissionens bedömning i skälen 177, 178 och 179 visar slutligen att SACE är nära knutet till de italienska offentliga myndigheterna och att det används för att utföra ekonomiska uppgifter som traditionellt sett hör till de offentliga myndigheternas ansvarsområde. Med tanke på de aktuella åtgärdernas stora ekonomiska och politiska betydelse, och att staten och SACE fortsätter att ha nära band till varandra, anser kommissionen dessutom att det finns tillräckligt med statliga inslag i den andra, tredje och fjärde åtgärden för att dessa ska kunna tillskrivas staten.

V.1.3 *Selektivitet*

(181) När det gäller den **andra åtgärden** noterar kommissionen att Italien har hävdat att SACE enligt bolagsordningen kunde ingå återförsäkrings- och samförsäkringsavtal med andra privata försäkringsföretag än SACE BT ([137]). Trots detta har Italien inte visat att SACE kunde ha erbjudit återförsäkring till alla privata återförsäkringsföretag på samma villkor. I vilket fall som helst ingick SACE bevisligen endast ett återförsäkringsavtal med SACE BT, och det på villkor som inte motsvarade normala marknadsvillkor. Det råder därför ingen tvekan om att just denna åtgärd till förmån för SACE BT är selektiv.

(182) Den **tredje åtgärden** avsåg endast ett företag, SACE BT. Åtgärden är följaktligen selektiv.

(183) Den **fjärde åtgärden** avsåg endast ett företag, SACE BT. Åtgärden är följaktligen selektiv.

V.1.4 *Snedvridning av konkurrensen*

(184) Den **andra åtgärden** gjorde det möjligt för SACE BT att teckna fler försäkringar än bolaget kunde ha gjort utan SACE:s återförsäkring eller bära mindre risk för egen räkning. Kommissionen anser därför att den andra åtgärden innebar en snedvridning av konkurrensen ([138]).

([133]) Protokoll från SACE BT:s styrelsesammanträde den 27 maj 2009 (*Verbale della Riunione del Consiglio di Administrazione di SACE BT SpA, 27 maggio 2009*), överlämnat den 9 juni 2010, s. 5: "*nella valutazione dei risultati della Società e del revised budget deve considerarsi la mission di sostegno al mercato che SACE BT deve continuare a perseguire*".

([134]) Det bör dessutom noteras att när den italienska konkurrensmyndigheten (*Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato)* 2009 godkände överföringen av livförsäkringar från SACE BT till Vittoria Assicurazioni SpA, presenterade den italienska konkurrensmyndigheten SACE BT som "[…] ett företag som indirekt kontrolleras av ekonomi- och finansministeriet […]". Se *Bollettino n. 15 del 4 maggio 2009, s. 7, C10007 – Vittoria Assicurazioni/Ramo di Azienda di SACE BT, Provvedimento n. 19768*, som finns tillgänglig på följande webbplats: http://www.agcm.it/trasp-statistiche/doc_download/868-15-09.html

([135]) Se bilaga 16 – "Pm riskhantering SACE S.p.a., den 19 mars 2009" – till SACE:s synpunkter av den 5 maj 2011 som svar på beslutet att inleda förfarandet. Pm:et byggde på den rapport av den 14 november 2008 som hade utarbetats av försäkringsmäklaren […]: "*Analisi pro Rinnovo 2009 – Portafoglio Marketable*". Rapporten innehåller en detaljerad analys av företagets tekniska trend, särskilt den inverkan som de befintliga återförsäkringsavtalen (dvs. de som gällde i slutet av 2008) har haft på resultatet samt nuvarande och framtida kapitalkrav (*requisiti patrimoniali*).

([136]) Se bilaga 5 – Protokoll från SACE:s styrelsesammanträde den 1 april 2009 *(Verbale della riunione del CdA di SACE SpA, 1 aprile 2009)*, s. 3, Italiens synpunkter av den 5 mars 2012:
"… una dotazione riassicurativa da parte di SACE SpA in favore della controllata SACE BT, al fine di consentirle un mantenimento della propria capacità di affidamento, in particolare nel segmento delle piccole medie imprese.
Il Consiglio di Amministrazione approva la partecipazione della società al Tratatto Excess Loss a copertura delle quote non accettate da riassicuratori di mercato e fino ad una massima perdita potenziale di EUR 48 mln. Le condizioni economiche praticate dovranno essere a mercato e pari a quelle accettate dai riassicuratori privati".

([137]) I artikel 4.6 i SACE:s bolagsordning anges följande: "Bolaget får ingå återförsäkrings- och samförsäkringsavtal med bemyndigade italienska enheter eller företag, med utländska enheter eller företag eller internationella organisationer, samt ingå avtal med ledande aktörer på marknaden för att på marknadsvillkor täcka försäkringsbara risker." *("La Società può concludere accordi di riassicurazione e coassicurazione con enti o imprese italiani autorizzati, con enti o imprese esteri o con organismi internazionali, nonché stipulare contratti di copertura del rischio assicurativo, a condizioni di mercato, con primari operatori del settore.)*"

([138]) Se även punkterna 3 och 2.1 i meddelandet om exportkrediter.

(185) När det gäller den **tredje och fjärde åtgärden** anges i punkt 3.2 i meddelandet om exportkrediter att om staten tillhandahåller kapital till vissa företag i form av statligt stöd innebär detta en snedvridning av konkurrensen, om staten inte handlade som en privat investerare i en marknadsekonomi ([139]). Kommissionen betvivlar starkt att SACE BT kunde ha fortsatt sin verksamhet på normala marknadsvillkor utan de åtgärder som SACE vidtog. Det troliga är att SACE BT utan detta kapitaltillskott inte skulle ha uppfyllt kapitalkraven och hade blivit insolvent. Utan det statliga kapitaltillskottet skulle SACE BT åtminstone ha varit tvunget att teckna betydligt färre nya försäkringar. Företaget hade varit tvunget att kraftigt minska sin marknadsnärvaro. Som framgår av tabell 6 utökade det i stället sin marknadsnärvaro påtagligt. Även den tredje och fjärde åtgärden innebar således en snedvridning av konkurrensen.

V.1.5 *Påverkan på handeln*

(186) Exportkreditförsäkringsmarknaden och marknaden för andra försäkringstjänster där SACE BT är verksamt är öppna för handel mellan medlemsstaterna, och många aktörer från olika medlemsstater är verksamma inom EU. I Italien konkurrerar SACE BT med dotterbolag till utländska företag (se tabell 6).

Tabell 6

SACE BT:s position på den italienska kreditförsäkrings- och borgensförsäkringsmarknaden (%)

		2006	2007	2008	2009	2010
1.	Gruppo Allianz	27,3	27,1	25,5	23,3	20,8
2.	Coface Assicurazioni	14,2	13,7	13,5	13,7	15,9
3.	Atradius	13,4	12,6	11,0	8,8	7,7
4.	Gruppo Fondiaria-SAI	8,5	8,8	9,1	9,3	9,7
5.	Gruppo Generali (*)	10,3	8,6	8,4	9,0	8,8
6.	**Gruppo SACE BT**	**4,7**	**6,4**	**8,2**	**9,0**	**8,6**
7.	Gruppo Unipol (UGF)	4,4	4,4	4,4	4,3	4,3
8.	Gruppo Reale Mutua	4,4	4,3	4,3	3,9	4,3
9.	Gruppo Zurich Italia (*)	3,1	2,7	3,1	2,9	2,7
10.	Övriga	9,6	11,3	12,5	15,7	17,2

(*) De tillgängliga uppgifterna hänvisar endast till borgensförsäkringsmarknaden (*i dati riportati sono relativi solo at ramo cauzioni*).

Källa: Affärsplanen för 2010–2011, godkänd av SACE BT:s styrelse den 4 augusti 2009 och den reviderade affärsplanen för 2011–2013, godkänd av SACE BT:s styrelse den 24 november 2011.

(187) Till följd av detta, och i linje med punkt 3.2 i meddelandet om exportkrediter, påverkas handeln av varje fördel som företaget får.

V.1.6 *Tillämpning av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse* ([140]) *(förordningen om stöd av mindre betydelse)*

(188) I förordning (EG) nr 1998/2006 anges ett tröskelvärde under vilket stödåtgärder inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och därför inte omfattas av det anmälningsförfarande som avses i artikel 108.3 i fördraget. Mot bakgrund av de stödbelopp som har beviljats SACE BT skulle tröskelvärdet på 200 000 euro i förordningen om stöd av mindre betydelse inte överskridas om den andra åtgärden betraktas separat. I skäl 128 har kommissionen uppskattat att stödet i den andra åtgärden uppgår till 156 000 euro.

([139]) ”3.2 De åtgärder som anges i punkt 3.1 [bland annat tillhandahållandet av kapital] ger eller kan ge de exportkreditförsäkringsföretag som åtnjuter dessa fördelar finansiella fördelar i förhållande till andra exportkreditförsäkringsföretag. Att dessa finansiella fördelar beviljas vissa företag leder till en snedvridning av konkurrensen och utgör statligt stöd i enlighet med artikel 92.1 i fördraget.
[…]
De finansiella fördelar som anges i punkt 3.1 i samband med marknadsmässiga risker […] leder […] till uppkomsten av variationer i det tillgängliga försäkringsskyddet för marknadsmässiga risker i de olika medlemsstaterna, vilket innebär en snedvridning av konkurrens mellan företag i olika medlemsstater” (kommissionens understrykning).

([140]) EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.

(189) Italien åberopade emellertid inte förordning (EG) nr 1998/2006 och visade inte att SACE BT vid tidpunkten för beviljandet av den andra åtgärden uppfyllde de villkor som anges i den förordningen.

(190) Dessutom gäller inte förordning (EG) nr 1998/2006 företag i svårigheter. Italien betraktade inte SACE BT som ett företag i svårigheter i linje med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallade *riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd*) ([141]). Italien har emellertid inte lagt fram tillräckliga bevis till stöd för sin uppfattning. I riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd anges att ökande förluster, överkapacitet och ett sjunkande värde, som kan gå ned till noll, på nettotillgångarna är några av de vanliga tecknen på att ett företag befinner sig i svårigheter. SACE BT gjorde stora förluster både 2008 (cirka 29,5 miljoner euro) och 2009 (cirka 34 miljoner euro), vilket gjorde att aktieägarna ingrep och gjorde en stor rekapitalisering. Dessutom har Italien uppgett att tillgångarna redan i slutet av första kvartalet 2009 inte räckte för att täcka reserverna, dvs. att det krävdes 23 miljoner euro i slutet av juni 2009 och 68 miljoner euro i slutet av 2009 ([142]).

(191) Även om SACE BT hade haft rätt till stöd av mindre betydelse borde Italien innan man beviljade ett sådant stöd för det andra ha mottagit en deklaration från SACE BT om varje annat stöd av mindre betydelse som företaget mottagit under de föregående två räkenskapsåren och under det nuvarande räkenskapsåret ([143]). Om Italien hade haft för avsikt att bevilja SACE BT stöd av mindre betydelse borde man dessutom skriftligen ha underrättat SACE BT om stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent), och att det rörde sig om ett stöd av mindre betydelse. Italien har inte överlämnat några sådana dokument till kommissionen.

(192) Mot bakgrund av ovanstående kan kommissionen inte anse att den andra åtgärden utgör stöd av mindre betydelse.

V.1.7 *Slutsats om förekomsten av statligt stöd*

(193) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att den andra, tredje och fjärde åtgärden utgör statligt stöd.

V.2 KLASSIFICERING SOM NYTT STÖD ELLER BEFINTLIGT STÖD

(194) Kommissionen anser att den andra, tredje och fjärde åtgärden inte kan anses ha beviljats innan Italien accepterade meddelandet om exportkrediter och att åtgärderna därför måste klassificeras som nytt stöd.

(195) Om inte förr så accepterade Italien åtminstone rekommendationerna i 1997 års meddelande om exportkrediter den 14 september 2001 när man accepterade 2001 års version av meddelandet om exportkrediter (se skäl 5 i beslutet att inleda förfarandet). Eftersom den andra, tredje och fjärde åtgärden har beviljats efter detta datum klassificeras dessa åtgärder som nytt stöd.

(196) Åtgärder ska därför anses utgöra olagligt stöd, eftersom Italien inte har anmält dem till kommissionen innan de genomfördes 2009.

V.3 DET EVENTUELLA STÖDETS FÖRENLIGHET MED DEN INRE MARKNADEN

(197) Eftersom det i avsnittet ovan konstaterades att den andra, tredje och fjärde åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget bör det göras en bedömning av huruvida åtgärderna är förenliga med den inre marknaden.

V.3.1 *Rättslig grund för bedömningen av förenligheten*

(198) Eftersom Italien och SACE ansåg att åtgärderna inte utgjorde statligt stöd har de inte angett något skäl till eller anfört något bevis för att åtgärderna uppfyller förenlighetsvillkoren. Som påpekades i skäl 81 åberopade SACE meddelandet om rekapitalisering och meddelandet om omstrukturering ([144]) som tänkbara grunder för att anse att den tredje och fjärde åtgärden var förenliga med den inre marknaden. Varken Italien eller SACE tillhandahöll emellertid några uppgifter till stöd för sina argument att villkoren i de meddelandena har uppfyllts.

([141]) Se beslutet att inleda förfarandet, skäl 137.
([142]) Se Italiens synpunkter av den 8 juni 2010, bilaga 7, s. 29.
([143]) Se undsättnings- och omstruktureringsriktlinjerna, artikel 3.1.
([144]) Meddelande från kommissionen – *Rekapitalisering av finansinstitut under den rådande finanskrisen: begränsning av stödet till minsta möjliga och garantier mot otillbörlig snedvridning av konkurrensen*, EUT C 10, 15.1.2009, s. 2.

(199) Kommissionen påminner om att enligt artiklarna 3.2 och 4.1 i meddelandet om exportkrediter gäller det undantag från förbudet i artikel 107.1 i fördraget som anges i artikel 107.2 och 107.3 i fördraget inte marknadsmässiga risker (”Statligt stöd […] som beviljas statligt understödda exportkreditförsäkringsföretag avseende marknadsmässiga risker […] snedvrider konkurrensen och kan inte beviljas undantag i enlighet med fördragets regler för statligt stöd”). Därför kan i regel inte stöd till förmån för kreditförsäkringsföretag som bedriver verksamhet på området marknadsmässiga risker anses förenligt med den inre marknaden.

(200) Trots det kommer kommissionen att visa att de tre stödåtgärderna i vilket fall som helst inte uppfyller något av de villkor som kan anses förenligt enligt artikel 107.3 i fördraget.

V.3.2 *Förenlighet enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd)* ([145])

(201) I riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd definieras undsättningsstöd som ett kortfristigt stöd som i princip beviljas i högst sex månader för att ge stödmottagaren det andrum som behövs för att utarbeta en detaljerad omstrukturerings- eller likvideringsplan. Undsättningsstöd utgör per definition ett tillfälligt stöd som kan krävas tillbaka. Undsättningsstöd består vanligen av lånegarantier eller lån som beviljas ett ekonomiskt försvagat företag medan man gör en bedömning av dess framtid.

(202) När det gäller huruvida den andra åtgärden kan anses utgöra undsättningsstöd noterar kommissionen att den andra åtgärden inte uppvisar egenskaperna hos ett likviditetsstöd eller att det har som främsta syfte att hålla SACE BT flytande. Den andra åtgärden kan därför inte klassificeras som undsättningsstöd. Inte heller den tredje och fjärde åtgärden kan klassificeras som undsättningsstöd eftersom de består av ett permanent kapitaltillskott som inte kan krävas tillbaka.

(203) Enligt riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd måste mottagarna av undsättningsstöd

a) visa att de kan återställa långfristig lönsamhet utan statligt stöd inom en rimlig tid,

b) visa att de skulle bidra till 50 % av kostnaderna för att omstrukturera företaget (eller mer för små och medelstora företag) med hjälp av egna medel,

c) tillhandahålla åtgärder för att ta itu med den snedvridning av konkurrensen som stödet orsakar, särskilt genom kapacitetsminskning och genom avyttringar som går längre än vad som krävs för att återställa företagets lönsamhet.

(204) Kommissionen konstaterar emellertid att den andra, tredje och fjärde åtgärden inte uppfyller villkoren för att kunna anses utgöra undsättningsstöd enligt riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd. Kommissionen noterar exempelvis följande problem:

a) För det första visar 2009 års affärsplan för perioden 2010–2011 inte att åtgärderna skulle leda till en långsiktig lönsamhet för SACE BT som är jämförbar med lönsamheten på marknaden i övrigt (se bedömningen i avsnitten V.1.1.3, V.1.1.4 och V.3.4).

b) För det andra vidtogs ingen åtgärd för att begränsa snedvridningen av konkurrensen. Enligt Italien planerade SACE BT tvärtom att fram till 2011 dramatiskt öka sin marknadsnärvaro upp till en marknadsandel på […] % av kreditförsäkrings- och borgensförsäkringsmarknaden och att 2011 vara den […] marknadsaktören på kreditförsäkringsmarknaden.

V.3.3 *Förenlighet enligt meddelandet om exportkrediter och den tillfälliga gemenskapsramen*

(205) Eftersom den andra, tredje och fjärde åtgärden olagligen beviljades 2009, enligt kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([146]), bedömer kommissionen deras förenlighet enligt de bestämmelser i meddelandet om exportkrediter som gällde vid den aktuella tidpunkten (dvs. 1997 års meddelande om exportkrediter, senare ändrat och förlängt 2001 ([147]), 2004 ([148]) och 2005 ([149])) ([150]).

([145]) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.
([146]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.
([147]) EGT C 217, 2.8.2001, s. 2.
([148]) EUT C 307, 11.12.2004, s. 12.
([149]) EUT C 325, 22.12.2005, s. 22.
([150]) Efter att ha ändrats på nytt 2010 (EUT C 329, 7.12.2010, s. 6), efter antagandet av den aktuella åtgärden, har detta meddelande om exportkrediter nyligen ersatts av ett nytt meddelande om kortfristig exportkreditförsäkring (EUT C 392, 19.12.2012, s. 1), som gäller först från och med den 1 januari 2013 (nedan kallat *det nya meddelandet om exportkrediter*). För helhetens skull konstaterar kommissionen att den bedömning som redogörs för i nedanstående punkter skulle ha sett likadan ut även om det nya meddelandet om exportkrediter hade beaktats.

(206) I punkt 4.2 i meddelandet om exportkrediter uppmanades medlemsstaterna att ändra sina system för exportkreditförsäkring av marknadsmässiga risker, så att beviljande av vissa former av statligt stöd till offentliga eller offentligt understödda exportkreditförsäkringsföretag vad avser dessa risker upphör inom ett år från det datum då tillkännagivandet offentliggjordes. Bland de åtgärder som förbjuds i punkt 4.2 d i meddelandet om exportkrediter är *"[k]apitaltillskott eller andra former av finansiering under sådana omständigheter då en privat investerare som agerar under normala marknadsförhållanden inte skulle investera i företaget, eller på sådana villkor som en privat investerare inte skulle godta"*. Den tredje och fjärde åtgärden, som består av rekapitalisering, är därför inte förenliga med meddelandet om exportkrediter. Eftersom den version av den tillfälliga gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen ([151]) som gällde när åtgärderna beviljades inte omfattar offentliga kapitaltillskott är den tredje och fjärde åtgärden inte heller förenliga med det regelverket.

(207) När det gäller **den andra åtgärden** uppgav kommissionen i skäl 142 i beslutet att inleda förfarandet att man hyste tvivel om huruvida den åtgärden var förenlig med meddelandet om exportkrediter och den tillfälliga gemenskapsramen.

(208) Undantagsklausulen i meddelandet om exportkrediter (som upprepas i den tillfälliga gemenskapsramen) syftar till att avhjälpa den tillfälliga bristen på försäkringstäckning för exportföretag. Klausulen gör det möjligt att under krisen tillhandahålla försäkringar eller återförsäkringar med hjälp av statligt stöd i linje med reglerna om statligt stöd på följande villkor: en medlemsstat ska påvisa bristen på täckning på marknaden för tillhandahållande av kortfristig exportkreditförsäkring till exportföretag genom att lägga fram tillräckliga bevis för att det saknas täckning för risken på den privata marknaden, systemet är öppet för alla aktörer och staten tar ut ett pris som ligger i linje med det som skulle ha tagits ut av privata aktörer för de risker som täcks (i kommissionens beslutspraxis har denna bestämmelse tolkats så, att staten bör ta ut en högre avgift för att täcka kvarstående risk).

(209) För att omfattas av undantagsklausulen uppmanade kommissionen för det första Italien att visa att villkoren för att omfattas av denna klausul var uppfyllda. Italien beslutade sig emellertid för att inte tillämpa undantagsklausulen. SACE svarade att bolaget inte ansåg att kommissionens begäran om upplysningar till stöd för att det förelåg bristande täckning på marknaden för exportföretag var relevant.

(210) För det andra upprepade Italien och SACE sin ståndpunkt att SACE:s tillhandahållande av återförsäkring, i enlighet med SACE:s bolagsordning, stod öppet för alla marknadsaktörer. I det aktuella ärendet ingrep SACE genom att tillhandahålla återförsäkringsskydd till förmån för SACE BT, ett försäkringsföretag, och detta skydd påstods även vara tillgängligt för andra privata försäkringsföretag. Det saknas emellertid bevis för att det saknades skydd på marknaden för kortfristig exportkreditförsäkring för exportföretag. Eftersom bristen på skydd även tycks ha påverkat andra aktörer på marknaden har kommissionen inga bevis för att även andra aktörer än SACE BT hade svårt att få återförsäkringsskydd på marknaden, och om så är fallet, huruvida även de kunde få återförsäkringsskydd från SACE på samma villkor. I praktiken begärde ingen av aktörerna ett sådant skydd. Utan denna information är det omöjligt för kommissionen att veta om åtgärden står i proportion till syftet, dvs. att åtgärda de allvarliga störningarna i den italienska ekonomin. Slutsatsen måste därför bli att i stället för att tillämpa en åtgärd öppen för alla aktörer tillämpade Italien en selektiv åtgärd till förmån för ett enda företag, SACE BT.

(211) När det gäller den premie som togs ut tog SACE som påpekades ovan för det tredje inte ut ett högre pris, utan ett pris som motsvarade det pris som de privata försäkringsföretagen tog ut. Samtidigt tog det dock på sig en högre risk (eftersom det rörde sig om en kvarstående och mycket högre risk) än vad marknadsaktörerna var beredda att försäkra, med tanke på situationen på marknaden och SACE:s BT:s finansiella situation.

(212) Avslutningsvis konstaterar kommissionen att det beräknade stödbeloppet för den andra åtgärden, dvs. 156 000 euro, inte kan förklaras förenligt med den inre marknaden med stöd av de villkor som anges i punkt 4.2.2 i den tillfälliga gemenskapsramen eftersom den andra åtgärden inte beviljades i form av en stödordning och på grund av att stödet inte förklarades vara stöd av mindre betydelse.

(213) Kommissionens slutsats blir därför att det stöd som beviljades genom den andra åtgärden inte är förenligt med bestämmelserna i meddelandet om exportkrediter och den tillfälliga gemenskapsramen.

([151]) EUT C 16, 22.1.2009, s. 1.

V.3.4 *Förenlighet enligt meddelandet om rekapitalisering och meddelandet om omstrukturering*

(214) I skäl 144 i beslutet att inleda förfarandet uppgav kommissionen att man hyste tvivel om huruvida den tredje och fjärde åtgärden var förenliga med meddelandet om rekapitalisering och meddelandet om omstrukturering inom finanssektorn under den rådande krisen. Eftersom den andra åtgärden också beviljades under finanskrisen kommer kommissionen även att bedöma huruvida den åtgärden kan anses vara förenlig med detta regelverk.

(215) Eftersom kommissionen efter Italiens och SACE:s synpunkter på beslutet att inleda förfarandet fann att de upplysningar som lämnats fortfarande var otillräckliga för att göra en komplett bedömning av huruvida åtgärderna kunde anses utgöra omstruktureringsstöd gav kommissionen i februari 2012 Italien möjlighet att tillhandahålla ytterligare uppgifter om skälen till varför åtgärderna skulle anses förenliga, genom att i enlighet med meddelandet om omstrukturering anmäla en fullständig omstruktureringsplan. I kommissionens skrivelse angavs de viktigaste delar som affärsplanen skulle innehålla, med hänvisningar till de relevanta punkterna i meddelandet om omstrukturering.

(216) Kommissionen konstaterade att de dokument som Italien hade överlämnat endast innehöll en sammanställning av interna SACE-dokument, i syfte att upprepa Italiens ståndpunkt att de tre åtgärder som genomfördes 2009 inte kan tillskrivas staten och att de uppfyller kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi.

(217) Kommissionen noterar att när de tre åtgärderna beviljades hade Italien inga planer på att anmäla en omstruktureringsplan till kommissionen i enlighet med kraven i meddelandet om omstrukturering. Italien hävdar att sådana omstruktureringsåtgärder inte heller krävdes av den italienska tillsynsmyndigheten ISVAP.

(218) Enligt punkt 10 i meddelandet om omstrukturering bör omstruktureringsplanen identifiera orsakerna till stödmottagarens svårigheter och stödmottagarens egna brister samt förklara hur de föreslagna omstruktureringsåtgärderna kommer att lösa stödmottagarens underliggande problem. På denna punkt hävdar Italien att SACE BT:s kris inte orsakades av interna processer, ändrad efterfrågan eller andra faktorer som hade gjort det nödvändigt att verkligen ompröva affärsmodellen och därefter omstrukturera företaget, utan snarare av den kraftiga ökning av antalet fordringar som krisen hade utlöst. Kommissionen anser inte att dessa upplysningar är tillräckliga, framför allt inte eftersom SACE BT gjorde stora förluster 2008 och 2009. Även privata försäkringsföretag visade att företagets situation oroade dem när de inte ville delta i SACE BT:s försäkringsskydd för 2009. Dessutom hade SACE BT tvärtemot prognoserna i affärsplanen inte lyckats bli lönsamt under sina första verksamhetsår (2005–2007). Det visar att SACE BT:s svårigheter inte bara berodde på finanskrisen, utan även på företagets egna brister.

(219) När det gäller återställandet av lönsamheten på lång sikt noterar kommissionen att SACE BT från och med 2009 gjorde vissa förändringar i sin organisation, sin ledning och sina affärsprocesser. För att förbättra situationen höjde SACE BT bland annat premierna, minskade kostnaderna och bytte ledning. Dessutom sålde SACE BT sin andel i KUP den 25 februari 2009.

(220) Kommissionen anser emellertid att dessa åtgärder inte räcker för att man ska förvänta sig att SACE BT ska kunna återställa sin långsiktiga lönsamhet.

(221) Enligt prognoserna i affärsplanen för 2010–2011, som den 4 augusti 2009 (när den fjärde åtgärden genomfördes) godkändes för endast två år framåt, förväntades företaget göra ett nollresultat under det andra prognosåret 2011, men förväntades inte bli lönsamt igen. Det saknades därför bevis för att det var möjligt att uppnå lämplig lönsamhet inom en rimligt kort period, som i princip inte överstiger fem år, dvs. inte senare än 2014. De underliggande antagandena borde dessutom ha förklarats och blivit föremål för ett stresstest. Italien har inte lämnat några upplysningar om detta.

(222) Italien överlämnade en uppdatering av affärsplanen för perioden 2011–2013, som godkändes den 24 november 2011, dvs. två år efter att åtgärderna hade beviljats. SACE BT:s mål att gradvist förbättra avkastningen på eget kapital och nå […], i enlighet med vad företagets styrelse angav den 24 november 2011, fick inte stöd av tillräckligt detaljerade och stabila finansiella prognoser på det sätt som krävs enligt meddelandet om omstrukturering. När det gäller de finansiella prognoserna i slutet av 2011 förväntar sig SACE nå en avkastning på eget kapital före skatt på endast […] %. Detta ligger klart under den kapitalkostnad som Italien tidigare beräknade till cirka [5–10] %.

(223) I enlighet med punkterna 22–23 i meddelandet om omstrukturering borde omstruktureringsplanen ha visat att stödet begränsas till vad som är absolut nödvändigt, dvs. att stödet återställer SACE BT:s lönsamhet, men inte gör det möjligt för företaget att expandera sin verksamhet till nya marknader eller marknadssegment. Under krisen ökade SACE BT, enligt egen uppgift, tvärtom sin marknadsnärvaro något på den italienska marknaden för kredit- och borgensförsäkringar (*cauzioni*), från sjätte plats 2008 till femte plats 2010 (under samma period minskade exempelvis Atradius sin marknadsnärvaro från tredje till sjätte plats) (se tabell 6).

(224) Med andra ord saknas helt de grundläggande inslagen i en omstruktureringsplan, såsom identifiering av svårigheterna, lönsamhet i ett basscenario och i ett stresscenario, begränsning av stödet till vad som är absolut nödvändigt och kompensationsåtgärder.

(225) Även om de åtgärder som har anmälts av Italien och den reviderade affärsplanen för perioden 2011–2013 skulle godtas som en omstruktureringsplan uppfyller de sammanfattningsvis inte de krav på en omstruktureringsplan som anges i meddelandet om omstrukturering.

(226) I meddelandet om rekapitalisering definieras vilka villkor ett rekapitaliseringsinstrument måste uppfylla. Om dessa villkor uppfylls kan stödet tillfälligt godkännas. För ett definitivt godkännande måste ett sådant rekapitaliseringsstöd åtföljas av en omstruktureringsplan som uppfyller kraven i meddelandet om omstrukturering. Det saknades dock en plan som uppfyllde kraven i meddelandet om omstrukturering. Följaktligen är det inte nödvändigt att bedöma huruvida villkoren i den tredje och fjärde åtgärden uppfyller kraven i meddelandet om rekapitalisering, eftersom åtgärderna ändå inte skulle kunna vara förenliga med det meddelandet.

V.3.5 *Slutsats om stödets förenlighet*

(227) Kommissionen har inte funnit något som tyder på att den andra, tredje och fjärde åtgärden bör anses förenliga med den inre marknaden. Kommissionens slutsats är att Italien inte utnyttjade möjligheten att tillhandahålla de uppgifter som hade krävts för att hävda att det stöd som beviljats genom den andra, tredje och fjärde åtgärden utgör omstruktureringsstöd. De dokument som har överlämnats uppfyller inte villkoren i meddelandet om omstrukturering eftersom de kumulativa villkoren för att ett omstruktureringsstöd ska anses förenligt med den inre marknaden – dvs. återställandet av långsiktig lönsamhet, begränsning av stödet till vad som är absolut nödvändigt och åtgärder för att begränsa snedvridning av konkurrensen – inte har uppfyllts.

VI. **SLUTSATS**

(228) Kommissionen konstaterar att det inledande kapitaltillskottet på 100 miljoner euro i form av aktiekapital och ett kapitalbidrag till reserverna (*Fondo di organizzazione)* på 5,8 miljoner euro som SACE beviljade för att bilda SACE BT 2004 (den första åtgärden) inte gav SACE BT en fördel och således inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

(229) Kommissionen konstaterar att Italien olagligen har genomfört det stöd som beviljades genom den andra, tredje och fjärde åtgärden i strid med artikel 108.3 i fördraget och konstaterar att stödet därför ska återkrävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det inledande kapitaltillskottet på 105,8 miljoner euro från SACE för bildandet av SACE BT 2004, som bestod av ett aktiekapital på 100 miljoner euro som betalas fullt ut av SACE och SACE:s bidrag på 5,8 miljoner till SACE BT:s reserver (*Fondo di Organizzazione*), utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

Artikel 2

Den excess loss-återförsäkring på 74,15 % som tillhandahölls av SACE den 5 juni 2009 till förmån för SACE BT innehåller stöd som har genomförts i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och är oförenligt med den inre marknaden.

Stödinslaget inom åtgärden motsvarar skillnaden mellan den återförsäkringsavgift som ett privat återförsäkringsföretag skulle ha tagit ut för en lika stor återförsäkringsandel och den avgift som togs ut av SACE BT. I linje med kommissionens beslutspraxis ([152]) anser kommissionen att avgiften för en såpass stor återförsäkrings- och riskandel borde ha varit minst 10 % högre än den avgift som de privata återförsäkringstagarna tog ut för den mindre återförsäkrings- och riskandelen. För det belopp på 1,56 miljoner euro som SACE BT betalat till SACE uppgår det stöd som ska återkrävas till 156 000 euro.

Artikel 3

Den rekapitalisering av SACE BT som genomfördes den 18 juni 2009 i form av en överföring av 29 miljoner euro för att täcka SACE BT:s förluster 2008 utgör stöd som har genomförts i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 4

Den rekapitalisering av SACE BT som genomfördes den 4 augusti 2009 när SACE BT:s bolagsstämma godkände överföringen av 41 miljoner euro från SACE till SACE BT:s kapitalkonto (*versamento in conto capitale*) utgör stöd som har genomförts i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 5

1. Italien ska från SACE BT återkräva det stöd som avses i artiklarna 2, 3 och 4.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med den dag då stödet ställdes till SACE BT:s förfogande till och med den dag då det har återbetalats, nämligen: 156 000 euro den 5 juni 2009 (artikel 2), 29 miljoner euro den 18 juni 2009 (artikel 3) och 41 miljoner euro den 4 augusti 2009 (artikel 4).

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004 ([153]).

4. Återkravet av stödet ska genomföras omedelbart och effektivt.

5. Italien ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgivits.

Artikel 6

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgivits ska Italien lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från SACE BT.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut.

c) Dokument som visar att SACE BT har anmodats att betala tillbaka stödet.

2. Italien ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artiklarna 2, 3 och 4 har slutförts. Italien ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut. Italien ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från SACE BT.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 20 mars 2013.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

([152]) Se kommissionens beslut K(2011) 7756 slutlig av den 23 november 2011 i ärende SA.27386 (C 28/2010) – *Short-term export-credit insurance scheme – Portugal* (System för kortfristig exportkreditförsäkring – Portugal), ännu ej offentliggjort.
([153]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

BILAGA

UPPLYSNINGAR OM STÖD SOM HAR TAGITS EMOT, STÖD SOM SKA ÅTERKRÄVAS OCH STÖD SOM REDAN HAR ÅTERKRÄVTS

Stödmottagarens namn och adress	Totalt belopp som har tagits emot enligt stödordningen (*)	Totalt belopp som ska återkrävas (*) (kapitalbelopp)	Totalt stödbelopp som redan har återbetalats (*)	
			Kapitalbelopp	Ränta på återkrävt belopp

(*) Miljoner i nationell valuta.